

Legislació sobre mediació en dret privat

**EDICIÓ
ACTUALITZADA**
MARÇ 2021

Col·lecció «Quaderns de Legislació», 101

LEGISLACIÓ SOBRE MEDIACIÓ EN DRET PRIVAT

2a edició actualitzada

Barcelona, 2021

Generalitat de Catalunya

Catalunya, jurisdicció promulgadora

Legislació sobre mediació en dret privat. – 2a edició actualitzada. – (Col·lecció Quaderns de legislació ; 101)

Conté: Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat -- Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi Civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat. Preàmbul i disposicions addicionals i finals -- Decret 135/2012, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat -- Codi civil de Catalunya (selecció)
ISBN 9788418601361

I. Catalunya. Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat II. Catalunya. Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi Civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat. Seleccions III. Catalunya. Codi civil. Seleccions IV. Catalunya. Generalitat V. Títol VI. Col·lecció: Quaderns de legislació ; 101

1. Mediació – Catalunya 2. Resolució de conflictes (Dret) – Catalunya 3. Dret civil – Legislació – Catalunya
316.485(460.23)(094.5)
347.925(460.23)(094.5)

Versió actualitzada a 5 de març de 2021. Textos consolidats pel Portal Jurídic de Catalunya.

Sumari

Índex sistemàtic 5

Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat 15

Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat. Preàmbul i disposicions addicionals i finals 44

Decret 135/2012, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat 51

Codi civil de Catalunya (selecció)

Llei 29/2002, de 30 de desembre, primera llei del Codi civil de Catalunya 86

Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família 87

Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques 96

Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals 98

Índex sistemàtic

Llei 15/2009, del 22 de juliol de mediació en l'àmbit del dret privat

Preàmbul	15
----------------	----

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Concepte i finalitat de la mediació	22
Article 2. Objecte de la mediació	22
Article 3. Persones mediadores	24
Article 4. Persones legitimades per a intervenir en un procediment de mediació	24

CAPÍTOL II. Principis de la mediació

Article 5. Voluntarietat	25
Article 6. Imparcialitat i neutralitat de la persona mediadora	25
Article 7. Confidencialitat	26
Article 8. Caràcter personalíssim	27
Article 9. Bona fe	27

CAPÍTOL III. Desenvolupament de la mediació

Article 10. Àmbit d'aplicació del procediment de mediació	27
Article 11. Sessió prèvia	28
Article 12. Inici de la mediació	29
Article 13. Actuació de la persona mediadora	29
Article 14. Deures de la persona mediadora	30

Article 15. Reunió inicial	30
Article 16. Acta inicial de la mediació	31
Article 17. Durada de la mediació	31
Article 18. Acta final	31
Article 19. Acords i comunicació del resultat de la mediació	31

CAPÍTOL IV. Organització i registres

Article 20. El Centre de Mediació de Catalunya	32
Article 21. Funcions del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya	32
Article 22. Funcions dels col·legis professionals	34
Article 23. Administracions locals i altres entitats públiques	35
Article 24. Comitè assessor	35
Article 25. Els registres de persones mediadores	35
Article 26. Comunicació de dades	36
Article 27. Benefici de gratuïtat i retribució de les persones mediadores	36
Article 28. Registre de Serveis de Mediació Ciutadana	38

CAPÍTOL V. Règim sancionador

Article 29. Responsabilitat de la persona mediadora	38
Article 30. Fets constitutius d'infracció	38
Article 31. Tipus d'infraccions	39
Article 32. Sancions	39
Article 33. Òrgans sancionadors	39
Article 34. Normes deontològiques	40

CAPÍTOL VI. Règim de recursos

Article 35. Règim de recursos	40
-------------------------------------	----

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Xarxa d'informació i d'orientació	41
Segona. Subjecció als principis de la mediació	41
Tercera. Inclusió en els registres de mediadors de persones que exerceixen una professió no subjecta a col·legiació	41
Quarta. Informació a les persones sobre la resolució extrajudicial dels conflictes i foment dels acords per part dels professionals col·legiats	42

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Règim aplicable a les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei	42
Segona. Situació de les persones mediadores que han superat els requisits de capacitació d'acord amb la Llei 1/2001	42
Tercera. Situació dels Educadors Socials que compleixen el requisit que estableix la Llei 15/1996	42

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA	43
-------------------------------------	----

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desplegament per reglament	43
Segona. Entrada en vigor	43

**Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del
llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu
a la persona i la família, i de la Llei 15/2009,
de mediació en l'àmbit del dret privat**

Preàmbul	44
----------------	----

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Canvi de denominació del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.....	49
Segona. Mediació en l'àmbit de les persones jurídiques....	50
Tercera. Pla per a la prevenció, gestió i resolució de conflictes.....	50

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Projecte de llei de prevenció, gestió i resolució de conflictes	50
Segona. Desplegament reglamentari.....	50
Tercera. Entrada en vigor.....	50

Decret 135/2012, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat

Article únic	53
--------------------	----

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. La xarxa d'informació i d'orientació mediatora..	54
Segona. El Cens de Serveis Privats de Mediació.....	54

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Incorporació al Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat de les persones admeses en el Programa pilot de mediació en àmbits del dret civil, diferents del dret de família.....	55
Segona. Incorporació al Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar de les persones que hagin realitzat una formació homologada sota els paràmetres de la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.....	56

Tercera. Incorporació al Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat	56
---	----

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA	57
-------------------------------------	----

DISPOSICIÓ FINAL. Entrada en vigor	57
---	----

Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat

CAPÍTOL I. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, els col·legis professionals i les associacions professionals acreditades, les administracions locals i d'altres entitats públiques

Article 1. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya	57
Article 2. Els col·legis professionals	58
Article 3. Les associacions professionals	58
Article 4. Administracions locals i altres entitats públiques	59

CAPÍTOL II. Registres del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

Secció 1. Registres generals de persones mediadores

60

Article 5. Els registres generals de persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya	60
Article 6. Tipus d'assentaments registrals	61
Article 7. Assentaments d'inscripció	62
Article 8. Notes marginals	62
Article 9. Assentaments d'actualització i de rectificació	62

Article 10. Exactitud i publicitat de les dades dels registres generals.....	63
Article 11. Consulta dels registres generals.....	63
Article 12. Aplicació telemàtica.....	64

Secció 2. Registre de serveis de mediació ciutadana..... 64

Article 13. Registre de serveis de mediació ciutadana.....	64
Article 14. Requisits d'inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana	65
Article 15. Dades objecte d'inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana	65
Article 16. Exactitud i publicitat de la informació del Registre de serveis de mediació ciutadana	66

**CAPÍTOL III. Les persones mediadores del Centre
de Mediació de Dret Privat de Catalunya i la seva
formació**

Article 17. Les persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.....	66
Article 18. Formació específica inicial homologada	67
Article 19. Reconeixement de la formació no homologada	68
Article 20. Mediació amb component formatiu.....	68
Article 21. Formació contínua de les persones mediadores	68
Article 22. Incompliment del deure de formació contínua .	69
Article 23. Procediment per a la declaració de capacitació de la persona medidora	69
Article 24. Situacions de la persona medidora.....	70

CAPÍTOL IV. Deures de les persones mediadores

Article 25. Deures de les persones mediadores.....	70
--	----

CAPÍTOL V. Procediment per accedir a la mediació

Article 26. Sessions informatives.....	71
Article 27. Sol·licituds de mediació	72
Article 28. Tramitació de les sol·licituds	73
Article 29. Derivacions judicials	74
Article 30. Procediment general de designació de la persona mediadora.....	75
Article 31. Abstenció i recusació de la persona mediadora	76

CAPÍTOL VI. Desenvolupament del procediment de mediació

Article 32. Participació en el procediment de mediació	76
Article 33. Convocatòria de les parts a la reunió inicial.....	77
Article 34. Nombre i durada de les sessions i del procediment de mediació.....	77
Article 35. Reunió inicial.....	78
Article 36. Sessió final.....	79
Article 37. Finalització anticipada de la mediació.....	80
Article 38. Els acords de mediació i els seus efectes.....	80

CAPÍTOL VII. Retribució de les persones mediadores i benefici de gratuïtat

Article 39. Retribució de les persones mediadores	81
Article 40. Gratuïtat de la mediació.....	81

CAPÍTOL VIII. Queixes i denúncies i règim sancionador

Article 41. De les queixes i denúncies	82
Article 42. Règim sancionador	82
Article 43. Procediment sancionador aplicable a les persones mediadores amb titulació no subjecta a col·legiació i que no prestin serveis de mediadors per a una administració pública.....	83

CAPÍTOL IX. Comitè Assessor

Article 44. Funcions	84
Article 45. Composició	84

Codi civil de Catalunya (selecció)

Llibre primer. Disposicions generals

TÍTOL II. La prescripció i la caducitat.

CAPÍTOL I. La prescripció.

Secció tercera. Suspensió de la prescripció

Article 121-18. Suspensió per raó de la mediació.....	86
---	----

Llibre segon. Persona i família

TÍTOL II. Les institucions de protecció de la persona.

CAPÍTOL II. La tutela.

Secció tercera. Delació judicial

Article 222-10. Ordre de la delació	87
---	----

TÍTOL III. La família.

CAPÍTOL III. Els efectes de la nul·litat del matrimoni, del divorci i de la separació judicial.

Secció primera. Disposicions generals

Article 233-2. Mesures definitives	89
Article 233-6. Mediació	90
Article 233-7. Modificació de mesures.....	91

Secció segona. Cura dels fills

Article 233-9. Pla de parentalitat..... 91

CAPÍTOL V. La filiació.

Secció tercera. La filiació adoptiva.

Subsecció cinquena. Efectes específics de la filiació adoptiva

Article 235-49. Dret a la informació sobre el propi origen.. 93

CAPÍTOL VI. Potestat parental.

Secció segona. L'exercici de la potestat parental

Article 236-13. Desacords 93

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional cinquena. Procediments relatius a la ruptura de la parella estable 94

Disposició addicional setena. Supervisió del règim de relacions personals per la xarxa de serveis socials o el punt de trobada familiar..... 95

Llibre tercer. Persona jurídiques

TÍTOL II. De les associacions.

CAPÍTOL I. Naturalesa i constitució

Article 321-4. Estatuts 96

Llibre cinquè. Drets reals

TÍTOL V. De les situacions de comunitat.

CAPÍTOL III. Règim jurídic de la propietat horitzontal.

Secció primera. Disposicions generals.

Subsecció segona. Constitució de la comunitat

Article 553-11. Estatuts 98

Subsecció tercera. Òrgans de la comunitat

Article 553-25. Règim general d'adopció d'acords 99

Llei 15/2009, del 22 de juliol de mediació en l'àmbit del dret privat*

(DOGC núm. 5432, de 30.7.2009. Text consolidat)

Preàmbul

La Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya, que va complir el compromís adquirit pel legislador amb la disposició final tercera de la Llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família, va representar una fita important en la introducció d'aquest procediment en el tractament jurídic de les crisis familiars. Fins aleshores, a Europa, únicament França, amb la reforma del Codi de procediment civil del 1995, tenia una legislació específica en vigor, malgrat que la pràctica de la mediació s'havia estès d'una manera incipient en la major part dels països europeus. La Llei 1/2001 va acomplir la Recomanació (1998) 1, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, que postulava aquest instrument per a facilitar la solució pacífica dels conflictes familiars, un objectiu que s'incardina en la tradició catalana de prevalença de les solucions obtingudes a partir de l'acord de les parts en conflicte.

La Llei 1/2001 va comportar una innovació important en l'àmbit del dret de família, en un moment en què a la resta de l'Estat espanyol no existia una pràctica generalitzada de la mediació. Aquesta situació ha canviat d'una manera notable amb l'aprovació de normes específiques en diverses comunitats autònomes.

En els sis primers anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei 1/2001, hi ha hagut tres factors que han incidit en la neces-

* Les referències de la Llei al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'han d'entendre fetes al Centre de Mediació de Catalunya, d'acord amb la disposició addicional 1a de la Llei 9/2020, del 31 de juliol.

sitat d'actualitzar-la. El primer, lògicament, ha estat l'experiència obtinguda amb la implantació efectiva del sistema. El segon, la publicació de la Recomanació (2002) 10, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, i el debat que s'ha suscitat en l'àmbit de la Unió Europea a partir de la publicació el 2002 del Llibre verd sobre les modalitats alternatives de resolució de conflictes en l'àmbit del dret civil i mercantil. La discussió del text i les aportacions fetes es van concretar en la Proposta de directiva europea sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, presentada per la Comissió el 20 d'octubre de 2004 i aprovada pel Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea pel procediment de codecisió el 23 d'abril de 2008. El tercer dels elements, d'enorme transcendència, ha estat la modificació de la Llei d'enjudiciament civil introduïda per la Llei de l'Estat 15/2005, del 8 de juliol, per la qual es modifiquen el Codi civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci, que estableix específicament la mediació familiar en l'àmbit dels procediments de família. Aquesta reforma dota amb un instrument processal específic la disposició de l'article 79 del Codi de família i aclareix els dubtes en l'aplicació del dret positiu pels tribunals de justícia.

Aquesta llei s'inscriu en un corrent europeu d'actualització de les lleis de mediació. Àustria, amb la Llei 29/2003, i Bèlgica, amb la Llei del 21 de febrer de 2005, han promulgat lleis de mediació general; França té la seva reforma a l'Assemblea Nacional, i altres països estan en procés d'adaptació de llur legislació. Catalunya també necessita actualitzar la seva legislació. Fonamentalment els reduïts àmbits previstos inicialment per a aplicar la Llei han estat un obstacle per a acollir determinats conflictes del cercle més proper a les persones per a les quals la mediació es revela molt útil, com els conflictes entre pares i fills o les disputes familiars per les successions. La utilització de la metodologia de la mediació a l'entorn de les famílies afectades pels processos de discapacitat psíquica o de malalties degeneratives que limiten la capacitat d'obrar és un altre dels camps que justifiquen la modificació legal.

Finalment, la modificació de la llei processal estatal imposa reformar alguns aspectes per a facilitar l'adaptació dels models a les necessitats dels tribunals. És especialment rellevant la inclusió

expressa en el procediment especial de família dels principis de la mediació i la transcendència d'aquesta per a l'aprovació de les propostes de la custòdia compartida dels fills, ja que és la garantia que els acords obtinguts són els apropiats i els que protegeixen millor els interessos dels menors.

D'altra banda, determinats conflictes sorgits en l'àmbit de les comunitats i de les organitzacions que estructuraren d'una manera primària la societat no poden restar exclosos del camp d'aplicació natural d'aquesta llei, sobretot quan són conseqüència del trencament de les relacions personals entre els afectats i excedeixen l'àmbit merament jurídic. En aquests casos, l'anomenada mediació comunitària, social o ciutadana s'ha revelat molt útil per a resoldre problemes caracteritzats pel fet que les persones involucrades s'han de continuar relacionant. En són exemples evidents els conflictes derivats de compartir un espai comú i les relacions de veïnatge, professionals, associatives, col·legials o, fins i tot, de l'àmbit de la petita empresa.

En la perspectiva de les novetats introduïdes per la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell de la Unió Europea, del 21 de maig de 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, la legislació s'ha d'obrir a poc a poc a aquesta realitat i a les noves demandes de la societat, amb el respecte que mereixen els programes que es desenvolupen des de les administracions locals, des de l'àmbit del departament competent en matèria d'acció social i ciutadania, des de l'Agència Catalana del Consum, des de les cambres de comerç i des de la pràctica de diverses professions. Amb independència de l'esmentada necessitat d'una regulació general de la mediació, cal fixar els principis que garanteixen el bon exercici de la mediació administrada pel departament competent en matèria de dret civil i regular determinats instruments de suport, com ara el règim de la confidencialitat i l'especialització dels mediadors que s'ofereixen des dels registres de professionals habilitats pel Centre de Mediació de Dret Privat, adscrit al departament competent en matèria de dret civil, per a oferir serveis d'aquest tipus als ciutadans que ho demanin. Aquest instrument no incideix en el funcionament de les experiències que ja s'han posat en marxa en altres àmbits, com

ara el de l'Administració local i el dels col·legis professionals; al contrari, significa un estímul per a la pràctica professional i per a l'establiment de serveis públics d'aquesta naturalesa.

En aquesta segona fase d'implantació de la mediació, el repte d'incrementar la qualitat dels serveis de mediació s'ha de manifestar des del punt de vista legislatiu. Es compta amb un elenc suficient de mediadors i s'han consolidat amb un èxit notable els programes de formació que ofereixen les universitats i els col·legis professionals vinculats per la Llei 1/2001 a la mediació. Això permet fixar nous objectius en l'especialització i el reciclatge professional dels mediadors i obrir nous àmbits del dret privat amb un marcat caràcter social al desenvolupament d'aquesta metodologia, en col·laboració amb el sistema jurisdiccional.

La voluntat d'evitar la judicialització de determinats conflictes no només té la finalitat d'agilitar el treball dels tribunals de justícia, sinó, fonamentalment, la de fer possible l'obtenció de solucions responsables, autogestionades i eficaces als conflictes, que assegurin el compliment posterior dels acords i que preservin la relació futura entre les parts. Això significa que l'eix central del sistema de la mediació va lligat a la preparació tècnica de la persona mediadora. Per tant, cal potenciar l'especialització, d'una manera conjunta amb els principis bàsics del sistema: la confidencialitat, la imparcialitat, la neutralitat i els mecanismes de connexió i de cooperació amb els tribunals per a homologar els acords en matèries que requereixen un control jurisdiccional.

La desconfiança que va suscitar la implantació de la mediació en alguns sectors professionals s'ha esvaït gràcies, en part, a l'assenament dels mecanismes de col·laboració entre els col·legis professionals implicats en el desenvolupament de la mediació. Una col·laboració que s'ha de reforçar. La funció de l'advocacia en el procediment de mediació és una garantia per a la salvaguarda dels drets dels ciutadans. Per aquesta raó, s'han d'establir els protocols d'actuació perquè l'advocat o advocada es constitueixi en el principal valedor de la mediació envers els seus clients, com una alternativa més efectiva i indicada, en determinats casos, que la pugna judicial clàssica. Però per a això, com passa en el sistema

de confrontació processal, l'advocat o advocada ha de tenir definit d'una manera adequada el seu paper en el procediment de mediació, perquè en cap cas no consideri que els interessos dels seus representats es poden veure perjudicats per manca d'assessorament legal.

Les relacions dinàmiques entre la mediació i el procés judicial són el nucli essencial de la directiva sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils. En aquest sentit, la voluntarietat del sistema per a les parts no és un obstacle perquè aquesta llei estableixi el dret d'aquestes i l'obligació consegüent d'assistir a una sessió informativa que acordi l'òrgan jurisdiccional competent.

Quant als aspectes organitzatius, la implantació efectiva del sistema i l'obertura de la mediació a determinats conflictes civils que sorgeixen en l'àmbit de les comunitats de propietaris i de la vida associativa i fundacional i a altres litigis nascuts en la comunitat que són impròpiament judicialitzats han posat de manifest la necessitat d'adaptar el Centre de Mediació Familiar de Catalunya, òrgan dependent del departament competent en matèria de dret civil i instrument principal de la Llei 1/2001, a les necessitats actuals. Com a conseqüència d'aquesta adaptació, el centre, amb el nom de Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, esdevé l'impulsor principal d'aquest procediment, i també l'òrgan de suport de referència tant dels mediadors com de les persones que volen resoldre llurs diferències mitjançant la mediació. Les seves funcions de foment i vetlla de la mediació s'exerceixen amb un respecte total envers els serveis de mediació d'àmbit local, de l'Agència Catalana del Consum i dels programes d'arbitratge i mediació de les cambres de comerç i dels col·legis professionals, i, si s'escau, amb plena col·laboració amb aquests.

Aquesta llei respecta voluntàriament els continguts de la Llei 1/2001 i té com a objectius: obrir l'abast de la mediació a determinats conflictes de l'àmbit civil caracteritzats per la necessitat de les parts de mantenir una relació viable en el futur, esvair qualsevol dubte sobre l'abast dels conflictes familiars susceptibles de mediació i, en darrer terme, introduir determinades millores sistemàtiques i tècniques. S'ha de tenir present que el que estableix la directiva

esmentada és la introducció de la mediació d'una forma general en tots els àmbits de la conflictivitat civil i mercantil, la qual cosa fa necessària l'aprovació d'una llei general de la mediació. Mentre no s'aprovi la dita llei, cal ordenar la regulació existent i obrir-ne l'abast a nous camps per a mantenir el lideratge que Catalunya, fins i tot en l'àmbit europeu, ha exercit en aquest terreny.

L'article 129 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya. Així mateix, l'article 130 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència per a dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.

Aquesta llei s'estructura en sis capítols, tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El capítol I, dedicat a les disposicions generals, defineix la mediació com un procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial adreçat a facilitar la comunicació; en determina l'abast, això és, els conflictes, familiars i en altres àmbits del dret privat, que poden ésser objecte de mediació, i determina tant les persones mediadores com les legitimades per a participar en un procediment de mediació.

El capítol II estableix els principis que han de regir la mediació: la voluntarietat, la imparcialitat i la neutralitat de la persona mediatadora, la confidencialitat, el caràcter personalíssim i la bona fe.

El capítol III regula el desenvolupament de la mediació, des de la sessió informativa prèvia, en la qual les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges i les característiques de la mediació, fins a la sessió final, de la qual s'ha d'estendre l'acta corresponent. Es regula també la comunicació del resultat de la mediació, l'homologació dels acords presos i l'actuació i els deures de la persona mediatadora.

El capítol IV, dedicat a l'organització i als registres de mediació, defineix la naturalesa i les funcions del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que actua bàsicament en conflictes de dret privat caracteritzats pel trencament de les relacions entre persones que han de mantenir relacions en el futur. Es defineixen també les funcions dels col·legis professionals que duen a terme mediacions en l'àmbit d'aquesta llei. Cal destacar que es dona a les administracions locals i altres entitats públiques la possibilitat d'establir, sempre dins de llurs competències, serveis de mediació d'acord amb els principis que estableix aquesta llei. També cal destacar que, per a impulsar i difondre la mediació, es crea un comitè assessor. A més, es regulen els registres de persones mediadores, es determina la comunicació de dades de la persona mediadora al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, es reconeix la retribució de les persones mediadores i el benefici de gratuïtat de què poden gaudir les persones que duen a terme una mediació per mitjà del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i compleixen les condicions econòmiques que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta. Finalment, es crea el Registre de Serveis de Mediació Ciutadana.

El capítol V estableix el règim sancionador, mitjançant la descripció dels fets constitutius d'infracció, dels tipus infractors i de les sancions, i la determinació dels òrgans amb competències sancionadores. S'estableix també específicament el deure de les persones mediadores de respectar els principis de la mediació i les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen.

El capítol VI estableix el règim de recursos contra les actuacions dictades en els procediments que determina aquesta llei.

Les tres disposicions addicionals creen una xarxa de punts d'informació i d'orientació sobre la mediació i regulen la subjecció als principis de la mediació i la inclusió en els registres de mediadors de persones que exerceixen una professió no subjecta a la col·legiació. Les tres disposicions transitòries estableixen el règim aplicable a les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i regulen la situació de les persones me-

diadores que han superat els requisits de capacitació a l'empresari de la Llei 1/2001 i la dels educadors socials col·legiats, que, encara que no tinguin titulació universitària, poden ésser inclosos en els registres de mediadors si acrediten una formació específica homologada. La disposició derogatòria deroga la Llei de mediació familiar de Catalunya. Finalment, la disposició final primera conté un manament al Govern per al desplegament reglamentari d'aquesta llei i la disposició final segona estableix la data d'entrada en vigor.

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Concepte i finalitat de la mediació

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per mediació el procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial que s'adreça a facilitar la comunicació entre les persones, per tal que gestionin per elles mateixes una solució dels conflictes que els afecten, amb l'assistència d'una persona mediadora que actua d'una manera imparcial i neutral.

2. La mediació, com a mètode de gestió de conflictes, pretén evitar l'obertura de processos judicials de caràcter contenciós, posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

Article 2. Objecte de la mediació

1. La mediació familiar comprèn de manera específica:

a) Les matèries regulades pel Codi civil de Catalunya que en situacions de nul·litat matrimonial, separació o divorci hagin d'ésser acordades en el corresponent conveni regulador.

b) Els acords a assolir per les parelles estables en trencar-se la convivència.

c) La liquidació dels règims econòmics matrimonials.

d) Els elements de naturalesa dispositiva en matèria de filiació, adopció i acolliment, i també les situacions que sorgeixin entre la persona adoptada i la seva família biològica o entre els pares biològics i els adoptants, com a conseqüència d'haver exercit el dret a conèixer les dades biològiques.

e) Els conflictes derivats de l'exercici de la potestat parental i del règim i la forma d'exercici de la custòdia dels fills.

f) Els conflictes relatius a la comunicació i a la relació entre progenitors, descendents, avis, néts i altres parents i persones de l'àmbit familiar.

g) Els conflictes relatius a l'obligació d'aliments entre parents.

h) Els conflictes sobre la cura de les persones grans o dependents amb les quals hi hagi una relació de parentiu.

i) Les matèries que siguin objecte d'acord pels interessats en les situacions de crisi familiars, si el supòsit presenta vincles amb més d'un ordenament jurídic.

j) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitat espanyola i persones d'altres nacionalitats residents a l'Estat espanyol.

k) Els conflictes familiars entre persones de la mateixa nacionalitat però diferent de l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

l) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitats diferents altres que l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

m) Els requeriments de cooperació internacional en matèria de dret de família.

n) La liquidació de béns en situació de comunitat entre els membres d'una família.

o) Les qüestions relacionals derivades de la successió d'una persona.

p) Els conflictes sorgits en les relacions convivencials d'ajuda mútua.

q) Els aspectes convivencials en els acolliments de persones grans, i també en els conflictes per a l'elecció de tutors, l'establiment del règim de visites a les persones incapacitades i les qüestions econòmiques derivades de l'exercici de la tutela o de la guarda de fet.

r) Els conflictes de relació entre persones sorgits en el si de l'empresa familiar.

s) Qualsevol altre conflicte en l'àmbit del dret de la persona i de la família susceptible d'ésser plantejat judicialment.

2. La mediació civil a la qual fa referència aquesta llei comprèn qualsevol tipus de qüestió o pretensió en matèria de dret privat que es pugui conèixer en un procés judicial i que es caracteritzi perquè s'hagi trencat la comunicació personal entre les parts, si

aquestes han de mantenir relacions en el futur i, particularment, entre d'altres:

a) Els conflictes relacionals sorgits en l'àmbit de les associacions i les fundacions.

b) Els conflictes relacionals en l'àmbit de la propietat horitzontal i en l'organització de la vida ordinària de les urbanitzacions.

c) Les diferències greus en l'àmbit de la convivència ciutadana o social, per a evitar la iniciació de litigis davant dels jutjats.

d) Els conflictes derivats d'una diferent interpretació de la realitat a causa de la coexistència de les diverses cultures presents a Catalunya.

e) Qualsevol altre conflicte de caràcter privat en què les parts hagin de mantenir relacions personals en el futur, si, raonablement, encara es pot evitar la iniciació d'un litigi davant dels jutjats o se'n pot afavorir la transacció.

Article 3. Persones mediadores

1. Pot exercir com a mediador o mediadora, als efectes d'aquesta llei, la persona física que té un títol universitari oficial i que acredita una formació i una capacitació específiques en mediació, degudament actualitzades d'acord amb els requisits establerts per reglament. Aquesta persona ha d'estar col·legiada en el col·legi professional corresponent, o ha de pertànyer a una associació professional de l'àmbit de la mediació, acreditada pel departament competent en matèria de dret civil, o ha de prestar serveis com a mediador o mediadora per a l'Administració.

2. La persona mediadora pot comptar amb la col·laboració de tècnics, perquè intervinguin com a experts, i amb la participació de comediadors, especialment en les mediacions entre més de dues parts. Aquests professionals han d'ajustar llur intervenció als principis de la mediació.

Article 4. Persones legitimades per a intervenir en un procediment de mediació

1. Poden intervenir en un procediment de mediació i instar-lo les persones que tenen capacitat i un interès legítim per a disposar de l'objecte de la mediació.

2. Els menors d'edat, si tenen prou coneixement, i, en tots els casos, els majors de dotze anys poden intervenir en els procediments de mediació que els afectin. Excepcionalment, poden instar la mediació en els supòsits de l'article 2.1.d, e i f. En els casos en què hi hagi contradicció d'interessos, els menors d'edat hi poden participar assistits per un defensor o defensora.

CAPÍTOL II. Principis de la mediació

Article 5. Voluntarietat

1. La mediació es basa en el principi de voluntarietat, segons el qual les parts són lliures d'acollir-s'hi o no, i també de desistir-ne en qualsevol moment.

2. Si un cop iniciat el procediment de mediació qualsevol de les parts en desisteix, no poden tenir efectes en un litigi ulterior el fet del desistiment, les ofertes de negociació de les parts, els acords que hagin estat revocats dins el termini i en la forma escaient ni cap altra circumstància coneguda com a conseqüència del procediment.

Article 6. Imparcialitat i neutralitat de la persona mediadora

1. La persona mediadora exerceix la seva funció amb imparcialitat i neutralitat, amb perspectiva de gènere, tot garantint la igualtat entre les parts i la protecció de les persones i els col·lectius vulnerables. Si cal, ha d'interrompre el procediment de mediació mentre la igualtat de poder i la llibertat de decidir de les parts no estigui garantida, especialment com a conseqüència de situacions de violència. En tot cas, s'ha d'interrompre o, si escau, paralitzar l'inici de la mediació familiar, si hi ha implicada una dona que ha patit o pateix qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella o en l'àmbit familiar objecte de la mediació.

2. La persona mediadora ha d'ajudar els participants a assolir per ells mateixos els compromisos i les decisions sense imposar cap solució ni cap mesura concreta i sense prendre-hi part.

3. Si hi ha conflicte d'interessos, vincle de parentiu per consanguinitat fins al quart grau o afinitat fins al segon grau, o amistat íntima o enemistat manifesta entre la persona mediatadora i una de les parts, la persona mediatadora n'ha de declinar la designació. En cas de dubte, pot demanar un informe al seu col·legi professional.

4. No pot actuar com a mediador o mediatadora la persona que anteriorment ha intervingut professionalment en defensa dels interessos d'una de les parts en contra de l'altra.

5. Si es dóna algun dels supòsits de l'apartat 3 i la persona mediatadora no n'ha declinat la designació, la part pot, en qualsevol moment del procediment, recusar-ne el nomenament, davant de l'òrgan o la persona que l'hagi designat, d'acord amb el que estableix la legislació sobre el règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 7. Confidencialitat

1. Totes les persones que intervenen en el procediment de mediació tenen l'obligació de no revelar les informacions que coneguin a conseqüència d'aquesta mediació. Tant els mediadors com els tècnics que participin en el procediment estan obligats a la confidencialitat pel secret professional.

2. Les parts en un procés de mediació no poden sol·licitar en judici ni en actes d'instrucció judicial la declaració del mediador o mediatadora com a perit o testimoni d'una de les parts, per tal de no comprometre la seva neutralitat, sens perjudici del que estableix la legislació penal i processal.

3. Les actes que s'elaboren al llarg del procediment de mediació tenen caràcter reservat.

4. No està subjecta al deure de confidencialitat la informació obtinguda en el curs de la mediació que:

a) No està personalitzada i s'utilitza per a finalitats de formació o recerca.

b) Comporta una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona.

c) S'obté en la mediació dins de l'àmbit comunitari, si s'utilitza el procediment del diàleg públic com a forma d'intervenció mediatadora oberta a la participació ciutadana.

5. La persona mediadora, si té dades que revelen l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona o de fets delictius perseguibles d'ofici, ha d'actuar el procediment de mediació i n'ha d'informar les autoritats judicials.

Article 8. Caràcter personalíssim

1. En la mediació, les parts i la persona mediadora han d'assistir personalment a les reunions sense que es puguin valer de representants o d'intermediaris. En situacions excepcionals que facin impossible la presència simultània de les parts, es poden utilitzar mitjans tècnics que facilitin la comunicació a distància, tot garantint els principis de la mediació.

2. En la mediació civil entre una pluralitat de persones, les parts poden designar portaveus amb reconeixement de capacitat negociadora, que representin els interessos de cada col·lectiu implicat.

Article 9. Bona fe

Les parts i les persones mediadores han d'actuar d'acord amb les exigències de la bona fe

CAPÍTOL III. Desenvolupament de la mediació

Article 10. Àmbit d'aplicació del procediment de mediació

El procediment de mediació que estableix aquesta llei és aplicable:

a) A les mediacions familiars i en altres matèries de dret civil desenvolupades pels mediadors designats per l'òrgan de mediació del departament competent en matèria de dret civil.

b) A les mediacions familiars i en altres matèries de dret civil desenvolupades pels mediadors designats per les entitats signants de convenis amb el departament competent en matèria de dret civil, si ho estableix el mateix conveni.

Article 11. Sessió prèvia

1. En la sessió prèvia, les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. En funció d'aquest coneixement i del cas concret, decideixen si opten o no per la mediació. Si ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, la sessió es pot estendre a l'exploració del conflicte que les afecta. En el cas de sessió prèvia de caràcter obligatori, la manca d'assistència no justificada no està sotmesa a confidencialitat i ha d'ésser comunicada a l'autoritat judicial.

2. Les parts poden designar de comú acord la persona mediatadora entre les inscrites en el Registre general del Centre de Mediació de Catalunya. Altrament, han d'acceptar la que designi l'organisme responsable.

3. Les parts que decideixen iniciar la mediació que regula aquesta llei han d'acceptar les seves disposicions i les tarifes de la mediació, les quals s'han de facilitar abans d'iniciar-la, llevat que gaudeixin del dret a la gratuïtat.

4. En els termes que estableix la legislació processal, quan el procés judicial ja s'ha iniciat, l'autoritat judicial pot disposar que les parts assisteixin a una sessió prèvia sobre la mediació si les circumstàncies del cas ho fan aconsellable. En aquest supòsit, la sessió prèvia té caràcter gratuït per a les parts. L'òrgan públic corresponent facilita la sessió prèvia i vetlla, si escau, pel desenvolupament adequat de la mediació. Les parts poden participar en la sessió prèvia i en la de mediació assistides per llurs advocats. Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si així ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte pels principis de la mediació i per la igualtat entre les parts.

5. La sessió prèvia s'ha de dur a terme en el termini més breu possible, que no pot excedir d'un mes, llevat que l'autoritat judicial disposi altrament. Si se supera el termini establert per a dur a terme la sessió prèvia per causes alienes a les parts, decau l'obligatorietat de participar-hi, i també les regles aplicables a la manca d'assistència no justificada que estableix l'apartat 1.

6. La sessió prèvia no es pot iniciar o, si s'ha iniciat, s'ha d'interrompre en els supòsits a què fa referència l'article 6 i sempre que hi hagi implicada una dona o altres persones en situació de

desigualtat que hagin patit o pateixin qualsevol forma de violència en l'àmbit de la parella o en l'àmbit familiar.

Article 12. Inici de la mediació

1. La mediació es pot dur a terme:

a) Abans d'iniciar el procés judicial, quan es produeixen els conflictes de convivència o les discrepàncies.

b) Quan el procés judicial està pendent, en qualsevol de les instàncies i els recursos, en execució de sentència o en la modificació de les mesures establertes per una resolució judicial ferma, en els termes que determini la legislació processal.

2. La mediació es pot iniciar a petició:

a) De les parts de comú acord, sia per iniciativa pròpia o a instàncies de l'autoritat judicial o per derivació dels jutjats de pau, dels professionals col·legiats o dels serveis públics de diversos àmbits, que poden proposar-la a les parts i contactar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

b) D'una de les parts, si l'altra o les altres n'han manifestat l'acceptació, en el termini de vint dies des que han estat informades.

3. En la mediació familiar, perquè hi pugui haver una nova mediació ha d'haver transcorregut un any des que s'hagi donat per acabada una mediació anterior sobre un mateix objecte o des que aquesta hagi estat intentada sense acord, llevat que l'organisme competent apreciï que es donen circumstàncies que aconsellen dur a terme abans una nova mediació, especialment per a evitar perjudicis als fills menors, a les persones incapacitades o a altres persones que necessiten una protecció especial.

Article 13. Actuació de la persona mediadora

La persona mediadora exerceix la seva funció afavorint una comunicació adequada entre les parts i, per tant:

a) Facilita el diàleg, promou la comprensió entre les parts i ajuda a cercar solucions al conflicte.

b) Vetlla perquè les parts prenguin llurs pròpies decisions i tinguin la informació i l'assessorament suficients per a assolir els acords d'una manera lliure i conscient.

c) Fa avinent a les parts la necessitat de vetllar per l'interès superior en joc.

Article 14. Deures de la persona mediadora

La persona mediadora, al llarg del procediment de mediació, ha de complir els deures següents:

a) Exercir la seva funció, amb lleialtat envers les parts, d'acord amb aquesta llei, el reglament que la desplegui i les normes deontològiques, i ajustant-se als terminis fixats.

b) Donar per acabada la mediació davant de qualsevol causa prèvia o sobrevinguda que faci incompatible la continuació del procediment amb les prescripcions que estableix aquesta llei, i també si aprecia manca de col·laboració de les parts o si el procediment esdevé inútil per a la finalitat perseguida, ateses les qüestions sotmeses a mediació. La persona mediadora ha de prestar una atenció particular a qualsevol signe de violència, física o psíquica, entre les parts i, si escau, denunciar el fet a les autoritats judicials.

Article 15. Reunió inicial

1. La persona mediadora ha de convocar les parts a una primera reunió en què els ha d'explicar el procediment, els principis i l'abast de la mediació. Especialment, les ha d'informar del dret de qualsevol d'elles de donar per acabada la mediació.

2. En la primera reunió, la persona mediadora i les parts han d'acordar les qüestions que cal examinar i han de planificar el desenvolupament de les sessions que poden ésser necessàries.

3. La persona mediadora ha d'informar les parts de la conveniència de rebre assessorament jurídic durant la mediació i de la necessitat de la intervenció d'un advocat o advocada designat lliurement per tal de redactar el conveni o el document jurídic escaient, sobre la base del resultat de la mediació. En els casos en què sigui procedent, l'advocat o advocada pot ésser el que correspongui segons el torn d'ofici, a sol·licitud de les persones interessades.

4. En funció de les circumstàncies del cas, la persona mediadora pot informar les parts de la conveniència de rebre un assessorament específic altre que el jurídic.

Article 16. Acta inicial de la mediació

1. De la reunió inicial de la mediació, se n'ha d'estendre una acta, en la qual s'han de fer constar la data, la voluntarietat de la participació de les parts i l'acceptació dels deures de confidencialitat. S'han d'establir l'objecte i l'abast de la mediació i una previsió del nombre de sessions.

2. La persona mediadora i les parts signen l'acta, de la qual reben un exemplar.

Article 17. Durada de la mediació

1. La durada de la mediació depèn de la naturalesa i la complexitat del conflicte, però no pot excedir els seixanta dies hàbils, comptadors des del dia de la reunió inicial. Mitjançant una petició motivada de la persona mediadora i de les parts, l'òrgan o l'entitat competent en pot prorrogar la durada fins a un màxim de trenta dies hàbils més, en consideració a la complexitat del conflicte o al nombre de persones implicades.

2. S'ha d'establir per reglament el nombre màxim de sessions de la mediació. Aquest nombre màxim s'ha de respectar tant si la mediació acaba amb acord com si no.

Article 18. Acta final

1. De la sessió final de la mediació, se n'ha d'estendre una acta, en la qual han de constar exclusivament i d'una manera clara i concisa els acords assolits.

2. Si és impossible arribar a cap acord, s'ha d'estendre una acta en què tan sols s'ha de fer constar aquest fet.

3. La persona mediadora i les parts signen l'acta, de la qual reben un exemplar que, si escau, traslladen als advocats respectius.

Article 19. Acords i comunicació del resultat de la mediació

1. Els acords respecte a matèries i persones que necessiten una protecció especial, i també respecte a les matèries d'ordre públic que determinen les lleis, tenen caràcter de propostes i necessiten, per a ésser eficaços, l'aprovació de l'autoritat judicial.

2. Els acords han de donar prioritat a l'interès superior dels menors i de les persones incapacitades.

3. Els advocats de les parts poden traslladar l'acord assolit mitjançant la mediació al conveni regulador o al document o protocol corresponent, per tal que s'incorpori al procés judicial en curs o per tal que s'iniciï, perquè sigui ratificat i, si escau, aprovat.

4. En la mediació feta per indicació de l'autoritat judicial, la persona mediadora ha de comunicar a aquesta autoritat, en el termini de cinc dies hàbils des de l'acabament de la mediació, si s'ha arribat a un acord o no.

CAPÍTOL IV. Organització i registres

Article 20. El Centre de Mediació de Catalunya

1. El Centre de Mediació de Catalunya és un òrgan adscrit al departament competent en matèria de dret civil per mitjà del centre directiu que en té atribuïda la competència.

2. El Centre de Mediació de Catalunya té per objecte promoure i administrar la mediació i altres mètodes alternatius de resolució de conflictes i facilitar-hi l'accés.

Article 21. Funcions del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya exerceix les funcions següents:

- a) Fomentar i difondre la mediació.
- b) Actuar com a instrument especialitzat en l'àmbit dels conflictes familiars, en matèries de dret privat i en d'altres que es determinin per llei, amb un respecte total a les iniciatives de mediació ciutadana existents, d'àmbit municipal o exercides per altres entitats públiques o privades, i com a centre de seguiment, estudi, debat i divulgació de la mediació i de les relacions amb altres organismes estatals i internacionals amb finalitats equiparables.
- c) Gestionar el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

d) Homologar, a l'efecte de la inscripció de les persones mediadores en els registres i censos corresponents, els estudis, els cursos i la formació específica en matèria de mediació.

e) Establir els requisits d'actualització de coneixements que garanteixin la plena aptitud de la persona mediadora i, de la mateixa manera, promoure l'especialització dels mediadors en diferents camps, dins dels àmbits respectius.

f) Facilitar les sessions informatives gratuïtes, tant a sol·licitud directa de les parts com a instància judicial o per derivació d'altres òrgans actius titulars de serveis públics amb competència en matèria de resolució de conflictes familiars i de dret privat.

g) Donar curs a les mediacions provinents de les autoritats judicials i administratives competents i fer-ne el seguiment.

h) Designar la persona mediadora a proposta de les parts o quan la mediació és instada per l'autoritat judicial.

i) Fer el seguiment del procediment de mediació i arbitrar les qüestions organitzatives que se suscitin i no formin part de l'objecte sotmès a mediació.

j) Vetllar pel compliment dels terminis del procediment de mediació i arbitrar amb relació a les actuacions corresponents per a evitar dilacions que perjudiquin les parts.

k) Elaborar propostes i emetre els informes sobre el procediment de mediació que, amb relació a les seves funcions, li demani el conseller o consellera competent en matèria de dret civil.

l) Promoure l'estudi de les matèries generals de la mediació i de les específiques en funció de l'àmbit d'aplicació.

m) Elaborar una memòria anual d'activitats.

n) Trametre al col·legi professional corresponent les queixes o les denúncies que es presentin com a conseqüència de les actuacions de les persones mediadores inscrites en els seus registres i fer-ne el seguiment.

o) Promoure la col·laboració amb col·legis professionals, administracions locals i altres entitats públiques, i també amb els cossos de policia, per a facilitar que la informació i l'accés a la mediació arribin a tots els ciutadans.

Article 22. Funcions dels col·legis professionals

Els col·legis que integren els professionals que fan mediacions en l'àmbit d'aquesta llei exerceixen les funcions següents:

a) Gestionar el registre de persones mediadores que hi estiguin col·legiades i comunicar-ne les altes i baixes al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

b) Proposar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya la persona mediadora quan les parts s'adrecin al col·legi professional.

c) Dur a terme la formació específica i declarar la capacitat de les persones mediadores.

d) Complir la funció deontològica i disciplinària respecte als col·legiats que exerceixen la mediació i vetllar perquè el conjunt de col·legiats compleixi les obligacions d'informació als clients i de foment i subjecció a la mediació que li imposen les lleis o els codis deontològics respectius.

e) Comunicar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les mesures adoptades com a conseqüència dels expedients disciplinaris oberts a persones mediadores.

f) Col·laborar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en el foment i la difusió de la mediació.

g) Introduir, en l'àmbit de la formació especialitzada que duguin a terme, l'estudi de les tècniques de mediació, de negociació i de resolució alternativa de conflictes.

h) Elaborar propostes i emetre els informes sobre els procediments de mediació que li demani el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

i) Elaborar una memòria anual de les activitats del col·legi professional en l'àmbit de la mediació, que s'ha de trametre al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

j) Dur a terme formació de capacitat en matèria de violència en l'àmbit familiar, per tal de detectar i identificar situacions de risc, prestant una atenció especial a les que afectin persones en situació de dependència.

Article 23. Administracions locals i altres entitats públiques

1. Es reconeix la capacitat d'autoorganització de les administracions locals i d'altres entitats públiques per a establir, en l'àmbit de llurs competències, activitats i serveis de mediació, d'acord, en tots els casos, amb els principis que estableix el capítol II.

2. Les administracions locals i les entitats públiques poden signar convenis de col·laboració amb el departament competent en matèria de dret civil per a promoure i facilitar la mediació regulada per aquesta llei en els àmbits territorials respectius.

Article 24. Comitè assessor

Es crea un comitè assessor format per representants dels col·legis professionals, de les associacions representatives d'ens locals i d'altres associacions i per experts amb experiència en el camp de la mediació, i també per representants del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar i difondre la mediació. La composició i les funcions del comitè assessor s'han de determinar per reglament.

Article 25. Els registres de persones mediadores

1. Les persones que compleixen els requisits que estableix l'article 3 i volen exercir les funcions de mediació que regula aquesta llei s'han d'inscriure en el registre del col·legi professional al qual pertanyen o en una associació professional de mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil.

2. Les persones mediadores que siguin membres d'una associació professional de l'àmbit de la mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil poden sol·licitar llur inscripció en el Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Per a poder-s'hi inscriure, han d'acreditar el compliment dels requisits establerts per reglament.

3. Els col·legis professionals, mitjançant l'aplicació telemàtica que es determini per reglament, han de donar trasllat de les inscripcions al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, el qual ha d'inscriure els professionals mediadors en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar o en el Registre

general de persones mediadores en els àmbits del dret privat o en els altres registres que corresponguin, si compleixen els requisits establerts per reglament.

4. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els col·legis professionals han d'aplicar un criteri de repartiment equitatiu de les mediacions, tant en la designació de persona mediadora feta pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya com en les propostes que presentin els col·legis professionals, sens perjudici de l'assignació d'una persona mediadora a un òrgan jurisdiccional o a un cas particular si les circumstàncies ho aconsellen.

5. L'estructura i el funcionament dels registres s'han de determinar per reglament.

Article 26. Comunicació de dades

1. La persona mediadora ha de comunicar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i, si escau, al servei del col·legi professional al qual pertany:

a) L'inici de la mediació, trametent una còpia de l'acta inicial signada per les parts i per la persona mediadora.

b) La finalització de la mediació i les dades relatives a cada mediació, mitjançant un imprès normalitzat, als efectes de gestió i per qüestions estadístiques i de verificació.

c) La decisió de la persona mediadora de donar per acabada la mediació, per manca de col·laboració de les parts o quan el procediment esdevé inútil.

d) La finalització de la mediació en cas d'haver detectat elements que revelin l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física d'una persona.

2. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els serveis dels col·legis professionals garanteixen la confidencialitat de les dades rebudes, d'acord amb la normativa de protecció de dades.

Article 27. Benefici de gratuïtat i retribució de les persones mediadores

1. Les persones que s'adrecin al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en els supòsits que estableix aquesta llei,

poden gaudir del benefici de gratuïtat, sempre que es donin les condicions materials que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta. El benefici de gratuïtat l'han de concedir els òrgans que es determinin per reglament, per mitjà del procediment que s'estableixi també per reglament.

2. Quan s'inicia la mediació amb la intervenció del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, si una o més parts no disposen del dret de justícia gratuïta, la persona mediadora les ha d'informar de les tarifes establertes per a les mediacions gestionades pel Centre.

3. L'Administració, malgrat el que estableix l'apartat 2, en interès dels usuaris i de la difusió de la mediació, pot preveure la possibilitat d'iniciar programes en què la mediació es faci d'una manera gratuïta per als usuaris, sigui a iniciativa del mateix departament competent en matèria de dret civil o en col·laboració amb altres organismes públics o privats.

4. Si una o més parts tenen dret a justícia gratuïta, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ha de retribuir les persones mediadores d'acord amb les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil.

5. Les persones que s'acullen a la mediació per mitjà del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i no tenen benefici de gratuïtat han d'abonar a la persona mediadora, si l'altra part sí que té reconegut aquest dret, la meitat de les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil.

6. En les mediacions amb pluralitat de parts gestionades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'ha d'establir la remuneració sobre la base de les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil i en funció del nombre de parts i de la complexitat del cas.

7. En les mediacions organitzades per col·legis professionals, ajuntaments i entitats públiques, hom s'ha d'atenir al que disposa l'entitat corresponent, prestant una atenció especial a aquells col·lectius que presenten dificultats derivades de situacions de dependència o amb obstacles per a emancipar-se.

Article 31. Tipus d'infraccions

1. Les infraccions per incompliment de les prescripcions d'aquesta llei poden ésser lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus els fets a què fa referència l'article 30.c, d i e que no comporten perjudicis a les parts.

3. Són infraccions greus:

a) Els fets a què fa referència l'article 30.a, b, g i h que no comporten perjudicis greus a les parts.

b) La reiteració d'una infracció lleu en el termini d'un any.

c) Els fets a què fa referència l'article 30.c, d i e que comporten perjudicis lleus a les parts.

4. Són infraccions molt greus:

a) Els fets a què fa referència l'article 30.a, c i h que comporten perjudicis greus a les parts.

b) La reiteració d'una infracció greu en el termini de dos anys.

Article 32. Sancions

Les sancions que es poden imposar són:

a) Per una infracció lleu, amonestació per escrit, que s'ha de fer constar en l'expedient del registre.

b) Per una infracció greu, suspensió temporal de la capacitat d'actuar com a persona mediadora per un període d'un mes a un any.

c) Per una infracció molt greu, suspensió temporal de la capacitat d'actuar com a persona mediadora per un període d'un any i un dia a tres anys, o baixa definitiva del Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

Article 33. Òrgans sancionadors

L'exercici de la potestat sancionadora que regula aquesta llei correspon:

a) Respecte a les persones mediadores col·legiades, als col·legis professionals als quals pertanyin d'acord amb els procediments i mitjançant els òrgans que estableixin llurs pròpies normes.

b) Respecte a les persones mediadores que prestin serveis de mediadors per a una administració pública, a l'administració pú-

blica de la qual depenguin d'acord amb el procediment i mitjançant els òrgans que estableixin les seves pròpies normes.

c) Respecte a les persones mediadores amb titulació no subjecta a col·legiació i que no prestin serveis de mediadors per a una administració pública, d'acord amb el procediment que s'aprovi per reglament, als òrgans següents:

Primer. El conseller o consellera competent en matèria de dret civil, en el cas d'infraccions molt greus.

Segon. El secretari o secretària general del departament competent en matèria de dret civil, en el cas d'infraccions greus.

Tercer. El director o directora del centre directiu al qual està adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en el cas d'infraccions lleus.

Article 34. Normes deontològiques

Les persones mediadores han de respectar els principis de la mediació que estableixen aquesta llei, les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen i les altres normes de conducta específiques adreçades a les persones mediadores.

CAPÍTOL VI. Règim de recursos

Article 35. Règim de recursos

1. Pertoca al director o directora del centre directiu del departament competent en matèria de dret civil al qual és adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya dictar els actes administratius en les matèries de la seva competència. Contra aquests actes es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que els ha dictats. El recurs extraordinari de revisió es pot interposar davant el conseller o consellera competent en matèria de dret civil en els supòsits que estableix la legislació de procediment administratiu.

2. La interposició del recurs contenciós administratiu és procedent d'acord amb el que estableixi la llei d'aquesta jurisdicció.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per les normes que hi són aplicables, i la reclamació prèvia ha d'ésser resolta pel conseller o consellera competent en matèria de dret civil.

4. És aplicable als actes dels òrgans dels col·legis professionals el règim de recursos que estableixen els estatuts respectius i la Llei 7/2006, del 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Xarxa d'informació i d'orientació

El departament competent en matèria de dret civil, mitjançant el centre directiu al qual està adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, ha de promoure, per mitjà de la signatura de convenis de col·laboració amb ajuntaments, consells comarcals i altres organismes públics, la creació i la gestió d'una xarxa de punts d'informació i d'orientació sobre la mediació que abasti tot Catalunya, i també la formació dels equips vinculats a la xarxa.

Segona. Subjecció als principis de la mediació

Els principis que estableix el capítol II són aplicables a totes les persones mediadores que duguin a terme actuacions de mediació per a la resolució de conflictes en l'àmbit familiar i en els altres de dret privat als quals fa referència aquesta llei.

Tercera. Inclusió en els registres de mediadors de persones que exerceixen una professió no subjecta a col·legiació

Les persones que tenen una titulació universitària i que exerceixen una professió no subjecta a col·legiació, o que presten serveis de mediadors per a l'Administració pública, poden demanar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya d'ésser incloses en els registres respectius de mediadors, sempre que compleixin els altres requisits que estableixen l'article 3.1 i el reglament corresponent.

Quarta. Informació a les persones sobre la resolució extrajudicial dels conflictes i foment dels acords per part dels professionals col·legiats

Els professionals col·legiats, en llurs àmbits respectius de funcions, han d'informar els clients sobre la conveniència de gestionar i resoldre els conflictes que els afectin per mitjà d'acords extrajudicials, i també sobre la mediació i altres fórmules de resolució de conflictes establertes per llei, diferents de l'acció judicial, d'acord amb el que estableixen les lleis i els codis deontològics respectius. En els mateixos termes, han de procurar resoldre els conflictes que tinguin en l'exercici de la professió amb llurs clients o companys o amb altres persones per mitjà de la mediació o altres formes extrajudicials de resolució de conflictes.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Règim aplicable a les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei

Les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es regeixen per la Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

Segona. Situació de les persones mediadores que han superat els requisits de capacitat d'acord amb la Llei 1/2001

Les persones mediadores que han superat els requisits de capacitat d'acord amb la Llei 1/2001 mantenen llur inscripció en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar.

Tercera. Situació dels Educadors Socials que compleixen el requisit que estableix la Llei 15/1996

Els educadors socials que no estiguin en possessió d'una titulació universitària i que estiguin col·legiats en el Col·legi d'Edu-

cadores i Educadors Socials de Catalunya, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 15/1996, del 15 de novembre, de creació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, i l'article 11 dels estatuts del dit Col·legi, i que acreditin una formació i una capacitat específiques en mediació, homologada pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, poden sol·licitar d'ésser inclosos en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga la Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desplegament per reglament

El Govern ha de regular per reglament, en el termini de sis mesos, l'organització, l'estructura, el funcionament i la publicitat dels registres de persones mediadores, la capacitat de les persones mediadores, el règim de tarifes i les altres qüestions que siguin pertinents.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat

(DOGC núm. 8193, de 4.8.2020)

Preàmbul

La Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 21 de maig, sobre certs aspectes de la mediació en matèria civil i mercantil, va procurar facilitar l'accés a modalitats alternatives de resolució de litigis i fomentar-ne la resolució amistosa, mitjançant la promoció del recurs a la mediació i la garantia d'una relació raonable entre la mediació i el procés judicial. El 26 d'agost de 2016, de conformitat amb l'article 11 de la Directiva, la Comissió Europea va emetre un informe sobre l'aplicació de la mediació en el qual es posava clarament de manifest que, si bé la mediació era beneficiosa generalment en matèria civil i mercantil, ho era encara més en l'àmbit del dret de família, en què podia crear un ambient constructiu per a les negociacions i garantir un tracte just entre mares i pares. El Parlament Europeu va dictar les resolucions del 13 de setembre de 2011 i el 12 de setembre de 2017 sobre l'aplicació de la dita Directiva.

Amb un marc normatiu comunitari que apostava per la mediació com a sistema alternatiu de resolució de conflictes, que, a més, era altament recomanat en litigis de caràcter familiar, s'ha pogut constatar que les pràctiques que pretenen encoratjar les parts a recórrer a la mediació han estat insuficients, a causa tant del desconeixement de la mediació entre les parts com entre els professionals del dret i, fins i tot, entre el personal jurisdiccional.

En aquest sentit, l'informe de la Comissió Europea ja va posar en relleu que calia que els estats hi esmercessin més esforços en

consonància amb els sistemes de mediació respectius i va subratllar que els estats membres consultats havien assenyalat com a mesures especialment útils les disposicions del dret intern següents: en primer lloc, exigir a les parts que declarin en llurs demandes davant dels òrgans jurisdiccionals que s'ha intentat la mediació, fet que recordaria no solament als jutges que coneixen les demandes, sinó també als advocats que assessoren les parts, la possibilitat de recórrer a la mediació; en segon lloc, la previsió de sessions d'informació obligatòries sobre mediació en el marc del procés judicial, i finalment, l'obligació de considerar la mediació en totes les etapes del procés judicial, especialment en matèria de dret de família.

El coneixement de la mediació continua essent escàs i la informació no arriba ni a les possibles parts ni als professionals del dret, fet que afecta negativament l'eficàcia dels serveis de mediació. Ni la informació disponible als llocs web, ni els fullets informatius, ni els actes informatius, ni les visites personals a òrgans jurisdiccionals han esdevingut pràctiques suficients per a motivar les parts, els professionals del dret i el personal jurisdiccional a usar la mediació. Així doncs, d'acord amb les recomanacions de l'informe de la Comissió Europea, cal intensificar els esforços per fomentar el recurs a la mediació a través dels mecanismes que estableix la mateixa Directiva i per incrementar el nombre d'assumptes en què els òrgans jurisdiccionals proposen a les parts que recorrin a la mediació per a resoldre el litigi.

En aquesta línia, també convé recordar que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en la Sentència del 18 de març de 2010 (STJUE C-317/2008), ja dictaminà que el fet que una norma interna disposi l'obligatorietat d'acudir a una mesura *alternative dispute resolution* (d'ara endavant, ADR) abans d'exercir una acció judicial no vulnera el dret a la tutela judicial efectiva, sempre que no desemboqui en una decisió vinculant per a les parts, que no comporti un retard substancial a la via judicial ni un sobrecost addicional i que no suspengui la prescripció dels drets corresponents.

Així mateix, el Consell General del Poder Judicial, en la seva «Guia pràctica per a implementar la mediació intrajudicial», re-

coneix que la voluntarietat de la mediació no és incompatible amb l'obligatorietat d'assistir a una sessió informativa prèvia al procés i adverteix, fins i tot, que la no assistència a una sessió d'aquest tipus es pot considerar com a conducta contrària a la bona fe processal, atès que comporta rebutjar sense fonament una oportunitat oferta pel jutjat des d'una perspectiva d'una solució millor. De fet, consta que el País Basc ja va incorporar, el 2015, el caràcter obligatori de la sessió prèvia en regular les relacions familiars en supòsits de separació o ruptura.

Atès tot el que s'ha exposat, aquesta llei té com a objectiu fomentar la mediació i evitar que la manca d'informació i el desconeixement d'aquest mitjà de resolució alternatiu de conflictes inclini preferentment les parts i els professionals a recórrer a la via litigiosa. Es pretén fomentar la mediació com a mètode alternatiu de resolució de conflictes que té avantatges acreditats, com ara l'estalvi de temps, l'estalvi econòmic i la minoració dels costos emocionals, i que, a més, implica i responsabilitza les parts en la resolució del conflicte que les afecta i, per tant, incrementa l'eficàcia en l'execució dels acords assolits.

Més concretament, es pretén potenciar la mediació en l'àmbit dels conflictes familiars, especialment en els que afecten els menors d'edat, atenent llur interès superior, tot establint l'obligatorietat de la sessió prèvia sobre mediació, llevat lògicament dels supòsits en què el recurs a la mediació estigui legalment exclòs. En aquesta sessió prèvia s'informa les parts del funcionament, les característiques i els beneficis de la mediació, per tal que, lliurement i fonamentadament, puguin analitzar i decidir si volen iniciar el procés de mediació. Així mateix, es preveu la possibilitat que la sessió prèvia pugui continuar amb una exploració del conflicte, si així ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, opció que pot afavorir l'estalvi de temps i tràmits i acostar encara més les persones afectades a la mediació. Particularment, la iniciativa també pretén protegir els infants afectats pel conflicte, l'interès superior que els és propi i llur dret a mantenir les relacions personals amb els progenitors i amb altres membres de la família. Esdevé, per tant, una manifestació de l'article 3 de la Convenció sobre els drets dels infants, adoptada per les Nacions Unides el

1989, el qual obliga els estats a adoptar totes les mesures legislatives i administratives que siguin adequades per a assegurar als infants tota la protecció i l'atenció necessàries per a llur benestar, tenint en compte els drets i els deures dels pares. I és també una manifestació de l'article 40 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que obliga els poders públics a garantir la protecció dels infants, amb la precisió que en totes les actuacions que portin a terme l'interès superior de l'infant ha d'ésser prioritari. Per tot això, resulta coherent que l'autoritat judicial estigui informada de la manca d'assistència a la sessió prèvia, tant quan la mediació s'hagi pactat expressament entre les parts com quan l'autoritat judicial resolgui efectuar la derivació. Es tracta d'un principi que ja han adoptat altres textos legals sobre aquesta matèria, com ara l'article 17 de la Llei de l'Estat 5/2012, del 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.

La norma estableix modificacions en el llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família. Amb relació a les disposicions generals, ara es fa explícit que la mediació és obligatòria quan s'hagi pactat expressament abans de l'exercici d'accions judicials. També s'estableix que l'assistència a la sessió prèvia té caràcter obligatori i que la manca d'assistència no justificada no està sotmesa a confidencialitat i ha d'ésser comunicada a l'autoritat judicial. En la institució de la tutela, pel que fa a l'ordre de la delació, en què ja estava prevista la sessió informativa sobre mediació, s'introdueix el caràcter obligatori d'aquesta sessió prèvia i se'n determina l'objecte, consistent a conèixer el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. La modificació d'aquest precepte relatiu a la tutela s'aprofita per a substituir l'expressió «incapacitada» per l'expressió «amb la capacitat modificada judicialment», de conformitat amb les línies que estableix la Convenció de Nova York, del 13 de desembre de 2006, sobre els drets de les persones amb discapacitat. En el mateix sentit, respecte a la sessió obligatòria, s'estableixen canvis en la potestat parental, pel que fa als desacords. En darrer lloc, amb relació als efectes de la nul·litat del matrimoni, del divorci i de la separació legal, s'incorpora expressament la possibilitat que el conveni regulador inclogui pactes de submissió a mediació i altres mecanismes alternatius de resolució de conflictes. En l'ac-

tualitat, les parts la poden preveure en el pla de parentalitat, però calia fer-hi una referència més àmplia, entenent que també pot ésser particularment útil per a gestionar altres conflictes derivats de la crisi.

La norma també introdueix modificacions en la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat. D'acord amb els canvis introduïts en el Codi civil, s'estableix que la sessió prèvia sobre mediació té caràcter obligatori en els supòsits legalment fixats i que la manca d'assistència no justificada no està sotmesa a confidencialitat i ha d'ésser comunicada a l'autoritat judicial. Pel que fa a les funcions dels col·legis professionals, reforça el compliment de la funció deontològica i disciplinària respecte als col·legiats que exerceixen la mediació, tot afegint la funció de vetllar perquè el conjunt de col·legiats compleixi les obligacions d'informació als clients i de foment i subjecció a la mediació que li imposen les lleis o els codis deontològics respectius. En els mateixos termes, es remarca l'obligació dels professionals col·legiats d'informar els clients sobre la mediació i altres fórmules de resolució de conflictes i de procurar resoldre els conflictes que puguin tenir en l'exercici de la professió amb llurs clients o companys o amb altres persones per mitjà de la mediació o altres formes extrajudicials de resolució de conflictes. Així mateix, l'objecte del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'estén no únicament a promoure i administrar la mediació, sinó també a la promoció i administració d'altres mètodes alternatius de resolució de conflictes.

Finalment, es canvia la denominació del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya per la de Centre de Mediació de Catalunya, denominació més clara i ajustada a les funcions que tenen atribuïdes el Departament de Justícia i el mateix Centre, i més coherent amb el fet que la mediació i altres mètodes anàlegs s'utilitzen o es poden utilitzar en tots els àmbits i, també, en qualsevol dels ordres jurisdiccionals. En aquest sentit, cal tenir en compte que, d'acord amb el que estableix l'article 3.9 del Decret 1/2018, del 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, corresponen al Departament de

Justícia, entre d'altres, tant «les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització», com, particularment, «la promoció i desenvolupament dels mitjans alternatius de resolució de conflictes».

Aquesta llei es dicta a l'empara de l'article 129 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. No obstant això, la Generalitat pot establir els instruments i els procediments de mediació i de conciliació en la resolució de conflictes en les matèries de la seva competència, li correspon dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya i té, així mateix, competències exclusives en matèria de serveis socials, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància (articles 106, 130 i 166 de l'Estatut d'autonomia).

[...]

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Canvi de denominació del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

1. Es canvia la denominació del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya per la de Centre de Mediació de Catalunya.

2. Totes les referències que la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, i la resta de la normativa vigent facin al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'han d'entendre fetes al Centre de Mediació de Catalunya.

3. El Centre, en la seva activitat ordinària, també pot emprar la denominació Centre ADR Justícia o d'altres que facin referència inequívocament a la gestió de la resolució extrajudicial de conflictes.

Segona. Mediació en l'àmbit de les persones jurídiques

El Govern ha de promoure l'ús de la mediació en les controvèrsies que sorgeixin per raó del funcionament intern de les associacions, les fundacions i les altres persones jurídiques.

Tercera. Pla per a la prevenció, gestió i resolució de conflictes

En el termini de nou mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha d'elaborar i presentar al Parlament un pla sobre l'adopció d'una política pública de caràcter general per a la prevenció, gestió i resolució extrajudicial de conflictes.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Projecte de llei de prevenció, gestió i resolució de conflictes

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha d'elaborar i presentar al Parlament un projecte de llei de prevenció, gestió i resolució de conflictes.

Segona. Desplegament reglamentari

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el desplegament reglamentari de la formació en l'àmbit de la prevenció, gestió i resolució de conflictes ha d'incorporar la perspectiva de gènere i la protecció de les persones i els col·lectius en situació de desigualtat.

Tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Decret 135/2012, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat*

(DOGC núm. 6240, de 25.10.2012)

D'acord amb l'article 106.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat pot establir els instruments i els procediments de mediació i de conciliació en la resolució de conflictes en les matèries de la seva competència.

D'altra banda, l'article 129 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya.

Així mateix, de conformitat amb el que estableix l'article 110 de l'Estatut d'autonomia, aquesta competència exclusiva comporta, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

A l'empara d'aquest nou marc estatutari es va aprovar la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

Aquest Decret es dicta per desplegar la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat. La Llei esmentada respon bàsicament a la necessitat d'ampliar l'objecte de la mediació regulada per la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya, que limitava la mediació a determinats aspectes de l'àmbit familiar, obre la possibilitat d'estendre la mediació a

* Les referències del Decret al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'han d'entendre fetes al Centre de Mediació de Catalunya, d'acord amb la disposició addicional 1a de la Llei 9/2020, del 31 de juliol.

noves matèries i contribueix, així, a potenciar noves vies de gestió positiva de les discrepàncies familiars i ciutadanes, a la millora de les relacions de convivència i a la desjudicialització de determinats conflictes excepte en els supòsits de violència masclista. També respon a la necessària actualització de la normativa reguladora de la mediació, tenint en compte les novetats legislatives produïdes en els darrers anys, tant en l'àmbit intern com europeu.

Alguns articles de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, contenen manaments específics de desenvolupament reglamentari i la disposició final primera faculta el Govern de la Generalitat per desplegar les normes relatives a l'organització, l'estructura, el funcionament i la publicitat dels registres de persones mediadores, la capacitació de les persones mediadores, el règim de tarifes i les altres qüestions que siguin pertinents.

El Reglament que s'aprova mitjançant aquest Decret estableix i desenvolupa un procediment que és d'aplicació preceptiva a les mediacions públiques que gestiona el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, com a servei públic, de manera congruent amb el que és l'objectiu de la norma. Així i tot, s'ha volgut explicitar, com ja va fer la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, l'autonomia i la capacitat d'autoorganització de les administracions públiques en el seu àmbit competencial, així com la mediació estrictament privada, sens perjudici que les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i d'altres entitats públiques puguin, mitjançant conveni, acordar l'aplicació d'aquest procediment en la gestió dels seus serveis de mediació. D'altra banda, el Reglament també regula altres aspectes necessaris per a la plena efectivitat de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, com són les relacions de col·laboració entre el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, els col·legis professionals i les associacions professionals acreditades de l'àmbit de la mediació i d'altres entitats. Desenvolupa els criteris per a la necessària formació específica de la persona mediadora, així com la composició i el funcionament del Comitè Assessor.

El Reglament consta de 45 articles distribuïts en nou capítols. El capítol I es refereix al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalu-

nya, els col·legis professionals i les associacions professionals acreditades, les administracions locals i d'altres entitats públiques; el capítol II tracta dels aspectes relatius a la inscripció en els registres que gestiona el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya; el capítol III tracta de les persones mediadores del Centre, amb atenció específica a la formació continuada; el capítol IV regula els deures de les persones mediadores i el règim d'incompatibilitats; el capítol V regula el procediment per accedir a la mediació; el capítol VI fixa el desenvolupament del procediment de mediació; el capítol VII fixa els criteris per a la retribució de les persones mediadores i el benefici de gratuïtat; el capítol VIII se centra en les queixes o denúncies per part dels usuaris dels serveis de mediació, explicita que el règim sancionador es correspon amb el capítol V de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, i regula el procediment sancionador en cas de persones mediadores no col·legiades. Per últim, el capítol IX estableix la composició i les funcions del Comitè Assessor, un organisme de caràcter consultiu que va crear la Llei 15/2009, del 22 de juliol, per impulsar la mediació, promoure'n la difusió i vetllar per la seva bona pràctica i la seva consolidació a Catalunya.

Finalment, amb l'aprovació d'aquest Decret quedarà derogat el Decret 139/2002, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

El Decret ha estat objecte de dictamen per part del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya i ha estat informat favorablement per la Comissió de Govern Local de Catalunya.

Per tant, a proposta de la consellera de Justícia, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Jurídica Assessora i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, que s'annexa a continuació.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. La xarxa d'informació i d'orientació mediadora

Per tal de fer efectiva la sessió informativa que preveu l'article 26 del Reglament que s'aprova mitjançant aquest Decret, el Departament competent en matèria de dret civil, a través del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, ha de promoure la creació i gestió d'una xarxa de serveis de punts d'informació i orientació sobre la mediació que abasti tot Catalunya, mitjançant la signatura de convenis de col·laboració amb els col·legis professionals i associacions professionals acreditades, entitats i d'altres organismes i administracions locals i també la formació dels equips vinculats a la xarxa.

Segona. El Cens de Serveis Privats de Mediació

1. Els serveis privats de mediació són els que porten a terme actuacions de mediació no subjectes a les tarifes del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, i al marge de les actuacions que en aquesta matèria presten el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i les entitats que hi col·laboren.

2. Es crea el Cens de Serveis Privats de Mediació dependent del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que té caràcter informatiu i naturalesa de font d'accés públic.

3. Els serveis privats de mediació que exerceixin la mediació en els àmbits que preveu la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, poden sol·licitar la seva inscripció en el Cens de Serveis Privats de Mediació sempre que compleixin les condicions següents:

a) Tenir com un dels objectes principals de la seva activitat promoure, facilitar, gestionar i desenvolupar mediacions en l'àmbit de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

b) Garantir el respecte als principis de la mediació, establerts a la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

c) Comptar amb un equip format per persones professionals que acreditin la seva formació en mediació i almenys una d'elles

estigui inscrita com a persona mediadora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

d) Garantir els recursos materials i personals necessaris per poder realitzar el servei.

e) Prestar serveis en el territori de Catalunya.

f) Comptar amb una pòlissa de responsabilitat civil adequada amb la naturalesa i l'abast dels riscos derivats de l'exercici de la professió, acreditada mitjançant declaració responsable.

4. Els serveis privats de mediació han d'acreditar cada 3 anys el compliment dels requisits anteriors a efectes de mantenir la inscripció en el Cens.

5. Els serveis privats de mediació que sol·licitin la inscripció en el Cens de Serveis Privats de Mediació es comprometen a facilitar cada any al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les dades de les mediacions realitzades, a efectes exclusivament estadístics. La recollida, el tractament i la conservació de les dades es regeix pel que disposa la normativa sobre la funció estadística i gaudeixen del dret de secret que s'hi determina. Alhora gaudeixen del règim de protecció establert a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

6. La inscripció al Cens de Serveis Privats de Mediació comporta una acreditació per part del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya a efectes de difusió i publicitat.

7. El Cens de Serveis Privats de Mediació es constitueix en suport informàtic i manté actualitzada i disponible la informació sobre les inscripcions.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Incorporació al Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat de les persones admeses en el Programa pilot de mediació en àmbits del dret civil, diferents del dret de família

Les persones mediadores incloses en el Programa pilot de mediació en àmbits del dret civil, diferents del dret de família, a l'empara de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en

l'àmbit del dret privat, implantat per la Resolució JUS/196/2010, de 28 de gener, que hagin acreditat l'assistència a les sessions formatives del Programa poden sol·licitar la seva inscripció en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat, segons el camp de l'especialització acreditada, a partir de la entrada en vigor d'aquest Decret i durant el termini d'un any.

Segona. Incorporació al Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar de les persones que hagin realitzat una formació homologada sota els paràmetres de la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya

Les persones que, reunint els requisits que estableix la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, acreditin una formació homologada sota els paràmetres de la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya, i l'Ordre JUS/237/2002, de 3 de juliol, per la qual es regulen el contingut i el procediment d'homologació dels cursos de formació específica en matèria de mediació familiar, disposen d'un període d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret, per demanar la seva inscripció en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar.

Tercera. Incorporació al Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat

Les persones mediadores inscrites en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya que acreditin documentalment haver realitzat i superat els cursos especialitzats de mediació en els àmbits del dret privat, organitzats sota els paràmetres i amb els continguts establerts pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, poden sol·licitar la seva inscripció en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat, d'acord amb el seu camp d'especialització, dins del termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga el Decret 139/2002, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

DISPOSICIÓ FINAL. Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor als 20 dies de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Reglament de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat

CAPÍTOL I. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, els col·legis professionals i les associacions professionals acreditades, les administracions locals i d'altres entitats públiques

Article 1. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

1.1 El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya és un òrgan del departament competent en matèria de dret civil dependent del centre directiu que en té atribuïda la competència, i té atribuïdes les funcions sobre mediació que li atorga la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

1.2 Al capdavant del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya hi ha la Direcció, amb el rang orgànic, l'estructura i les funcions que estableixen el Reglament d'estructura i funcions del Departament del qual depèn el Centre.

Article 2. Els col·legis professionals

2.1 Tenen la consideració de col·legis professionals en l'àmbit de la mediació aquells que signin convenis de col·laboració amb el departament competent en matèria de dret civil, a través del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i, en tot cas, els col·legis d'advocats, el de psicòlegs, el de treball social, el d'educadores i educadors socials i el de pedagogs, per tal de desenvolupar les funcions que els assigna la Llei i el Reglament.

2.2 Els col·legis professionals poden signar convenis de col·laboració en matèria de mediació amb el departament competent en matèria de dret civil amb l'objectiu de promoure polítiques específiques de foment de la mediació.

Article 3. Les associacions professionals

3.1 Les associacions professionals constituïdes a l'empara de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, que vulguin assumir funcions en l'àmbit de la mediació i col·laborar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en el marc de la mediació regulada per la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, han d'estar acreditades pel Departament competent en matèria de dret civil.

3.2 Per a la seva acreditació, les associacions professionals han de complir les condicions següents:

a) Preveure en els seus estatuts la promoció i facilitació de la mediació com a objecte de l'associació.

b) Que almenys un cinc per cent dels associats siguin persones mediadores inscrites en algun dels registres del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

c) Estar inscrites en el Registre d'associacions professionals adscrit al departament de la Generalitat competent en matèria de col·legis i associacions professionals.

d) Comprometre's a organitzar periòdicament activitats de formació, difusió i consolidació de la mediació.

3.3 Les associacions professionals acreditades exerceixen les funcions següents:

a) Vetllar pel bon exercici de la mediació i pel respecte als drets de les persones destinatàries de la mediació.

b) Col·laborar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en el foment i la difusió de la mediació.

c) Organitzar programes de formació contínua que incloguin l'estudi de les tècniques de mediació, negociació i resolució alternativa de conflictes.

d) Estudiar la metodologia de la mediació i fer propostes de millora dels seus procediments.

e) Aquelles que es determinin mitjançant conveni de col·laboració amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

3.4 Les associacions professionals acreditades han de presentar anualment una memòria que reflecteixi les activitats dutes a terme en el compliment de les finalitats exigides per l'acreditació. L'incompliment de les condicions esmentades en l'apartat 2 pot comportar la pèrdua de l'acreditació de les associacions professionals com a entitats col·laboradores en l'àmbit de la mediació.

Article 4. Administracions locals i altres entitats públiques

4.1 Les administracions locals i les altres entitats públiques tenen capacitat d'autoorganització per establir les activitats i els serveis de mediació en l'àmbit de les seves competències. Han de respectar, en tot cas, els principis de la mediació que estableix el capítol II de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

4.2 A les mediacions desenvolupades per les persones mediadores designades per les entitats locals i d'altres entitats públiques no els és aplicable el procediment que estableixen els capítols V i VI d'aquest Reglament. Les entitats locals i altres entitats públiques poden signar convenis amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya per a la utilització del procediment que estableix el Reglament de conformitat amb l'article 10.b) de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

4.3 Les sol·licituds d'informació que els ciutadans adrecin al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i a entitats que hi col·laboren, derivades de les problemàtiques vinculades a la convivència ciutadana i veïnal, es poden derivar als serveis de

mediació ciutadana de la localitat de residència de les persones afectades.

CAPÍTOL II. Registres del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

Secció 1. Registres generals de persones mediadores

Article 5. Els registres generals de persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

5.1 Els registres generals de persones mediadores tenen caràcter administratiu, es troben adscrits a la unitat administrativa que té encomanades les competències en matèria de dret civil, i la persona responsable n'és el director o la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, a qui correspon ordenar-ne la seva gestió i l'administració.

5.2 Els registres es constitueixen com un instrument de coneixement, control, ordenació i publicitat de les persones mediadores. Amb aquesta finalitat, al director o a la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya li correspon inscriure els fets, els actes, les situacions i les circumstàncies a què fan referència els articles 7, 8, 9 i 23.

5.3 El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya gestiona el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

5.4 El Registre de persones mediadores en l'àmbit familiar integra les persones mediadores, en funció de la seva especialització formativa en l'àmbit familiar i que acreditin la resta de requisits d'inscripció establerts en la normativa vigent.

5.5 El Registre de persones mediadores en els àmbits del dret privat integra les persones mediadores en funció de la seva especialització formativa en els diferents camps que desenvolupi el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en l'àmbit del dret privat i que acreditin la resta de requisits d'inscripció establerts en la normativa vigent.

5.6 Els registres generals de persones mediadores contenen les inscripcions que fa directament el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, dels membres d'una associació professional acreditada i de les persones que presten serveis de mediació per a l'Administració pública, així com les efectuades pels col·legis professionals al resoldre la declaració de capacitat. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, amb la comprovació prèvia de les dades i dels requisits establerts, ha d'incorporar als registres les inscripcions inicials que els col·legis professionals li traslladin.

5.7 Les persones que siguin membres d'una associació professional acreditada o que presten serveis de mediació per a l'Administració pública, poden demanar la inscripció directa al Registre general de l'àmbit corresponent, sempre que compleixin la resta de requisits establerts per la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, i pel capítol III d'aquest Reglament. En aquests supòsits, el director o la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya resol sobre la declaració de capacitat.

5.8 El termini de resolució i notificació de les sol·licituds d'inscripció en els registres generals és de 2 mesos comptadors des de l'entrada de la petició als registres del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. En el cas de les persones que han d'obtenir la declaració de capacitat del col·legi professional corresponent, el termini esmentat es computa des del moment en què aquest dona trasllat al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya de la resolució i de l'aplicació informàtica interoperativa elaborada pel departament competent en matèria de dret civil. Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, la sol·licitud s'entendrà estimada.

5.9 Els registres generals del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'organitzen en les demarcacions territorials de Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i les Terres de l'Ebre i, dins d'aquestes demarcacions, per partits judicials.

Article 6. Tipus d'assentaments registrals

En els registres generals de persones mediadores s'efectuen els assentaments següents:

- a) Assentaments d'inscripció.
- b) Notes marginals.
- c) Assentaments d'actualització i de rectificació.

Article 7. Assentaments d'inscripció

7.1 Són objecte d'inscripció:

a) L'alta de la persona mediadora amb expressió del nom i cognoms, sexe, domicili professional, telèfon, fax i, en tot cas, adreça electrònica.

b) El partit o els partits judicials en què està inscrita la persona mediadora en funció del domicili on durà a terme les mediacions.

c) El col·legi professional o l'associació professional acreditada a la qual pertany la persona mediadora.

7.2 La primera inscripció de les persones mediadores en els registres generals s'estableix per mitjà d'un sistema automatitzat d'assignació de números que ha de respectar l'ordre de les resolucions de la declaració de capacitació dels col·legis professionals, amb la comprovació prèvia pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya de les dades i dels requisits establerts a l'article 14.1 i les inscripcions efectuades pel Centre a petició directa de les persones mediadores.

Article 8. Notes marginals

Són objecte de notes marginals:

a) L'ordre d'incoació d'expedients disciplinaris.

b) Les mesures cautelars vigents adoptades en expedient disciplinari.

c) El sobreseïment i/o l'arxiu dels expedients disciplinaris incoats.

d) Les situacions d'inactivitat de la persona mediadora.

e) La suspensió o baixa de la persona mediadora.

Article 9. Assentaments d'actualització i de rectificació

9.1 Són assentaments d'actualització i de rectificació els que modifiquen el contingut dels assentaments registrals.

9.2 Les errades materials o de fet es poden modificar o rectificar d'ofici o a instància de la persona interessada.

9.3 Les persones mediadores inscrites tenen l'obligació de comunicar al col·legi professional corresponent i, si escau, al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya qualsevol modificació de les dades inscrites.

9.4. L'actualització de les dades del Registre general correspon al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en allò que afecta les inscripcions, suspensions, baixes, modificacions i d'altres assentaments, respecte de les persones que presten serveis com a persones mediadores per compte de les administracions públiques i de les que pertanyen a associacions professionals acreditades. Contràriament, correspon als col·legis professionals, respecte dels seus col·legiats, llevat de les inscripcions d'alta al Registre que requereixen de la comprovació prèvia de les dades i dels requisits reglamentàriament establerts, per part del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

Article 10. Exactitud i publicitat de les dades dels registres generals

Les dades inscrites en els registres generals de persones mediadores es consideren exactes. Les dades objecte d'inscripció són públiques, excepte les notes marginals a què fa referència l'article 8 i quan la persona medidora, en el moment de demanar la inscripció manifesti la voluntat de reserva.

Article 11. Consulta dels registres generals

11.1 Els registres generals de persones mediadores es poden consultar mitjançant la pàgina web del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

11.2 Les dades dels registres generals de persones mediadores també es poden consultar presencialment al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, als col·legis professionals, a les associacions professionals acreditades o als serveis territorials del departament competent en matèria de dret civil, en els termes que disposa l'article 10.

Article 12. Aplicació telemàtica

12.1 Els registres generals de persones mediadores es constitueixen en suport informàtic mitjançant un programa propi del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Correspon al Departament competent en matèria de dret civil adoptar les mesures necessàries i incorporar les tecnologies escaients per garantir la interoperativitat amb els col·legis professionals que accedeixen al sistema amb les finalitats establertes als articles 5, 7, 9.3 i 12.2, de tal manera que es permeti l'intercanvi d'informació a través de mitjans electrònics. Igualment correspon al Departament determinar els accessos i les vies de comunicació entre el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els col·legis professionals, així com determinar les característiques tècniques del Registre.

12.2 Les dades del Registre que es tractin informàticament se subjecten a la normativa estatal i autonòmica de protecció de dades, i el titular de l'aplicació telemàtica ha d'adoptar les mesures tècniques, de gestió i organitzatives necessàries per tal de garantir-ne la seguretat i la integritat, així com totes aquelles altres mesures adreçades a fer efectius els drets de les persones afectades reconeguts a la normativa de protecció de dades.

Secció 2. Registre de serveis de mediació ciutadana

Article 13. Registre de serveis de mediació ciutadana

13.1 El Registre de serveis de mediació ciutadana és un registre de caràcter administratiu adscrit al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. La persona responsable és el director o la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, a qui correspon ordenar-ne la gestió i l'administració per tal de facilitar l'accés dels usuaris als serveis de mediació. Aquest registre es constitueix en suport informàtic.

13.2 El Registre de serveis de mediació ciutadana, la inscripció al qual és voluntària, dona publicitat dels serveis de mediació ciutadana de titularitat pública, creats per les administracions locals i d'altres entitats públiques, tant si estan gestionats directament per les diferents administracions com si es gestionen mitjançant conveni amb entitats privades.

Article 14. Requisits d'inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana

14.1 Per a la seva inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana, l'entitat pública titular del servei ha de sol·licitar la inscripció al director o a la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, mitjançant escrit motivat, el qual s'ha d'acompanyar de la corresponent certificació acreditativa de l'existència i el funcionament efectiu del servei de mediació ciutadana, i la resta de documents que permetin acreditar la concurrència dels següents requisits:

a) Tenir com un dels objectes promoure, facilitar, gestionar i desenvolupar mediacions en l'àmbit comunitari o ciutadà.

b) Actuar, tant a nivell de servei de mediació ciutadana com a títol individual per part dels seus professionals, segons els principis establerts pel capítol II de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

c) Estar integrat per persones que acreditin formació en mediació.

d) Garantir la prestació del servei de mediació ciutadana.

e) Comprometre's a garantir una primera atenció personal telefònica o telemàtica.

14.2 L'incompliment sobrevingut d'algun dels requisits de l'apartat anterior determinarà la baixa en el Registre de serveis de mediació ciutadana.

14.3 Els serveis de mediació ciutadana que sol·licitin la inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana es comprometen a facilitar cada any al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les dades de les mediacions realitzades, únicament a efectes estadístics i de recerca. Les dades facilitades gaudeixen del règim de protecció establert a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

Article 15. Dades objecte d'inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana

15.1 Són objecte d'inscripció en el Registre de serveis de mediació ciutadana:

a) L'alta del servei de mediació ciutadana en el Registre, amb expressió del nom, domicili, telèfon, adreça electrònica, fax i qualsevol altre mitjà que permeti la comunicació amb el servei de mediació ciutadana.

b) L'entitat pública titular del servei, en el marc de la qual desenvolupa les seves activitats.

c) L'àmbit material i, si escau, territorial del servei de mediació ciutadana.

d) L'horari d'atenció al públic del servei de mediació ciutadana.

e) La suspensió o el tancament del servei de mediació ciutadana.

15.2 A l'efecte de la inscripció, l'entitat titular del servei de mediació ciutadana ha de facilitar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya la informació acreditativa de les circumstàncies a què fan referència les lletres c), d) i e) de l'apartat anterior.

15.3 La persona responsable del servei de mediació ciutadana té el deure de notificar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya els canvis i les actualitzacions que correspongui efectuar respecte de les dades inscrites amb la documentació acreditativa.

Article 16. Exactitud i publicitat de la informació del Registre de serveis de mediació ciutadana

La informació que conté el Registre de serveis de mediació ciutadana gaudeix de la presumpció de veracitat. Aquesta informació és pública i es pot consultar en línia a través de la pàgina web del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i personalment en el mateix Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, i en la seu dels serveis territorials del departament competent en matèria de dret civil.

CAPÍTOL III. Les persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i la seva formació

Article 17. Les persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya

17.1 La condició de persona mediadora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'adquireix mitjançant la inscripció

en els registres generals de persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

17.2 Poden sol·licitar la inscripció en els registres generals de persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les persones físiques que compleixin els requisits següents:

- a) Tenir una titulació universitària oficial.
- b) Acreditar una formació i una capacitació específiques en mediació i en l'especialització corresponent, d'acord amb el que estableix l'article 18.
- c) Estar col·legiada en el respecteiu col·legi professional o pertànyer a una associació professional de l'àmbit de la mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil, o prestar serveis com a mediador o mediadora per a l'Administració.

Article 18. Formació específica inicial homologada

18.1 Per obtenir la inscripció com a persona mediadora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'ha d'acreditar una formació específica en mediació impartida per centres docents universitaris, pels col·legis professionals o per d'altres corporacions de dret públic, i cursar la part general i almenys una de les diferents especialitzacions.

18.2 La formació s'estructura en una part general sobre mediació, una part de competències i habilitats personals i una part relativa a l'especialització en mediació, ja sigui familiar o relativa als altres àmbits del dret privat.

18.3 Per ordre del departament competent en matèria de dret civil es determinaran les matèries necessàries per a l'homologació dels programes de formació en mediació de conflictes en els àmbits familiar i de dret privat i la durada mínima dels cursos. Aquest programa defineix les competències de la persona mediadora, els continguts formatius, el tipus de matèria presencial o pràctica, les metodologies docents i les formes d'avaluació i, si escau, les matèries de les quals resten exemptes les persones sol·licitants de la inscripció amb una titulació universitària prèvia que les comprèn de manera específica.

18.4 La formació s'acredita mitjançant un mínim de 80% d'assistència efectiva als cursos, la realització de pràctiques i la superació de les formes d'avaluació aplicades.

Article 19. Reconeixement de la formació no homologada

Per ordre del departament competent en matèria de dret civil es podran establir els requisits i les condicions necessàries per inscriure en els registres generals del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les persones que, no posseint una formació homologada, la poden acreditar amb la seva experiència i coneixements.

Article 20. Mediació amb component formatiu

Les persones mediadores designades per realitzar una mediació del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya poden actuar acompanyades d'una persona mediadora en pràctiques si les parts donen el seu consentiment. La persona mediadora en pràctiques està subjecta als principis de la mediació i, en especial, al deure de confidencialitat.

Article 21. Formació contínua de les persones mediadores

21.1 Les persones mediadores inscrites en els registres del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya han d'actualitzar la seva formació específica en mediació acreditant una participació activa mínima de 40 hores biennals en seminaris, jornades i d'altres activitats de formació, docència, supervisió, investigació o publicacions sobre mediació.

21.2 A aquest efecte, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, els centres docents universitaris, els col·legis professionals, les associacions professionals acreditades, les entitats públiques i els centres privats poden organitzar jornades i cursos sobre l'actualització dels coneixements en mediació, la millora de la metodologia mediadora i les matèries d'interès per a la pràctica de la mediació.

21.3 Les entitats de l'apartat anterior han de vetllar per la participació efectiva de les persones que realitzin la formació i ex-

pedeixen un document acreditatiu de la formació per les persones que realitzin un 80% com a mínim de l'activitat formativa.

Article 22. Incompliment del deure de formació contínua

22.1 Les persones mediadores registrades que no acreditin la participació en activitats a què fa referència l'article precedent esdevenen inactives als efectes de la possible derivació de mediacions per part del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

22.2 Les persones mediadores inactives poden recuperar la condició d'actives si acrediten una formació en mediació equivalent a 40 hores per cada 2 anys sense formació acreditada. A partir de 3 anys sense acreditació de la formació exigida, es podrà recuperar la condició de persona mediadora activa mitjançant l'acreditació de formació especialitzada d'un mínim de 60 hores.

Article 23. Procediment per a la declaració de capacitat de la persona mediadora

23.1 Correspon al director o a la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya declarar la capacitat per exercir la mediació i efectuar la corresponent inscripció en els registres de les persones que pertanyen a associacions professionals acreditades, així com aquelles que presten serveis de mediació per compte de les administracions públiques.

23.2 Correspon als col·legis professionals declarar la capacitat per exercir la mediació de les persones que hi estan col·legiades. Els col·legis reben les sol·licituds de les persones que volen ser inscrites com a persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, resolen la declaració de capacitat i traslladen les inscripcions inicials dels seus registres al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, el qual procedeix a la inscripció dels professionals mediadors en el registre que correspongui si compleixen els requisits exigits a què fa referència l'article 17.

Article 24. Situacions de la persona mediadora

24.1 La persona mediadora inscrita en els registres generals pot trobar-se en situació activa, plenament susceptible de rebre i acceptar les mediacions derivades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, o com a persona mediadora inactiva i, per tant, no susceptible temporalment de rebre ni acceptar la derivació de mediacions mentre duri la seva situació d'inactivitat. La situació que en cada cas correspongui, un cop declarada, ha de ser objecte d'assentament registral.

24.2 La situació d'inactivitat temporal de la persona mediadora es pot declarar:

- a) A petició de la persona interessada.
- b) Per imposició d'una sanció.
- c) Per incompliment de la formació contínua especialitzada.
- d) Per trobar-se inhabilitada per ocupar un lloc de treball en l'administració pública d'acord amb la normativa aplicable.
- e) Per manca de tramesa al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, de la documentació necessària per tancar una mediació assignada un cop exhaurits tots els terminis per finalitzar-la.
- f) Per manca de localització injustificada de la persona mediadora.

24.3 La situació d'inactivitat finalitza, en el cas de ser voluntària, a petició de la persona mediadora si reuneix els requisits exigits, i en els altres supòsits quan s'ha resolt el motiu que ha donat lloc a la inactivitat.

24.4 Correspon al director o a la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya declarar les situacions administratives de les persones mediadores. Els terminis per a la interposició dels corresponents recursos contra les declaracions efectuades es computen a partir de la data de la inscripció de la declaració.

CAPÍTOL IV. Deures de les persones mediadores

Article 25. Deures de les persones mediadores

25.1 La persona mediadora ha d'actuar amb lleialtat envers les parts i ha d'exercir la seva funció amb ple respecte als principis de

la mediació i a la resta de normes deontològiques i de procediment establertes en la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, i en aquest Reglament.

25.2 La persona mediadora ha de procurar evitar desequilibris de poder entre les parts aplicant les tècniques necessàries per reconduir aquestes situacions. Ha de donar per acabada la mediació quan no sigui possible restablir l'equilibri.

25.3 La persona mediadora ha de vetllar perquè les parts, lliure i voluntàriament, trobin per sí mateixes la solució als punts en discrepància.

25.4 La persona mediadora ha de procurar que en els acords es prioritzi l'interès superior de les persones infants i adolescents o discapacitades o d'aquelles més necessitades d'atenció i assistència.

25.5 Les persones mediadores no poden percebre ni oferir cap remuneració relacionada amb la derivació de clients i no poden requerir cap quantitat a les parts que tinguin reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta o s'hagin acollit a un programa de gratuïtat de la mediació.

25.6 La persona mediadora designada pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya es compromet a acceptar les normes que el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya estableixi en la gestió dels expedients de mediació.

25.7 La persona mediadora s'ha d'abstenir d'intervenir en procediments de mediació en els que concorri una situació de conflicte d'interessos en els termes que estableix l'article 31.2.

CAPÍTOL V. Procediment per accedir a la mediació

Article 26. Sessions informatives

26.1 El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ofereix sessions informatives gratuïtes sobre mediació en els supòsits derivats per l'autoritat judicial, pels serveis socials, pels cossos de seguretat o per altres serveis d'atenció al ciutadà, o bé a petició de les mateixes parts.

26.2 En la sessió s'informa les parts sobre el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació, així com,

si s'escau, de la conveniència de rebre assessorament jurídic o d'altre tipus. També s'informa els interessats sobre el cost de la mediació, de la possibilitat de sol·licitar l'assistència jurídica gratuïta i, si escau, d'acollir-se a algun programa de gratuïtat i dels requisits bàsics per a la seva tramitació.

26.3 En la mateixa sessió informativa, les persones interessades poden emplenar el formulari de sol·licitud normalitzat de la mediació.

Article 27. Sol·licituds de mediació

27.1 Les persones interessades en sotmetre's a un procediment de mediació poden presentar la sol·licitud, en imprès normalitzat, de forma individual per una de les parts en conflicte, o de forma conjunta per totes les parts, davant del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, dels col·legis professionals o de les associacions professionals acreditades, als jutges de pau, als serveis d'informació i d'orientació mediatora, als tècnics de serveis socials, als serveis de mediació ciutadana o a d'altres organismes o entitats d'atenció al ciutadà. Aquestes entitats i institucions han de trametre la sol·licitud al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, a qui correspon gestionar-les i resoldre-les.

27.2 En la sol·licitud cal adjuntar la documentació i informació deduïda i generada amb motiu del conflicte, així com tota aquella altra que s'hi relacioni o en porti causa, com ara:

a) Les dades identificatives i de contacte de les parts de la mediació.

b) Els motius i les causes dels conflictes que han de ser objecte de la mediació.

c) L'existència, si n'hi ha, d'un procés judicial en tràmit i el número i tipus de procediment i l'òrgan judicial.

d) La voluntat de sol·licitar el reconeixement del benefici de justícia gratuïta i, si escau, l'inici dels tràmits per al seu reconeixement.

e) La identificació de la persona mediatora que, si és el cas, les parts desitgen de comú acord que es designi per mediar en el conflicte.

f) La signatura de la persona o persones sol·licitants i la data de la sol·licitud.

27.3 En cas que la persona o les persones sol·licitants de la mediació hagin obtingut el dret de justícia gratuïta o hagin cursat la corresponent petició davant la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta, s'ha d'adjuntar a la sol·licitud de mediació una còpia de la petició i, si fos el cas, de la resolució del reconeixement del dret.

27.4 Quan la sol·licitud de mediació es formula individualment per una de les parts en conflicte, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya o l'entitat receptora de la petició de mediació ha de contactar amb l'altre o altres parts per informar-les sobre la possibilitat de dur a terme la mediació.

27.5 En aquest supòsit les altres parts disposen d'un termini de 10 dies hàbils per acceptar de forma expressa sotmetre's a un procediment de mediació, a partir del moment en què foren informades d'aquesta possibilitat. Si durant aquest termini no manifesten la seva voluntat de dur a terme la mediació, i compareixen per subscriure'n el document en què es formalitza l'acceptació de la mediació, o bé es dona el cas que la refusen expressament, la petició de la primera part s'arxivarà i es comunicarà a la persona sol·licitant. Si les parts accepten la mediació, la sol·licitud es traslladarà al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya per a la designació de la persona mediadora.

27.6 Quan l'altra o altres parts accepten la mediació i sol·liciten el benefici de gratuïtat, sense que tinguin reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta, han de tramitar al mateix temps la sol·licitud formal per obtenir aquest benefici, sense perjudici que es puguin acollir a un dels programes establerts a l'article 27.3 de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

Article 28. Tramitació de les sol·licituds

28.1 Les institucions i entitats receptores de les peticions que s'han assenyalat a l'apartat 1 de l'article 27 han de comprovar que les sol·licituds reuneixen els requisits d'admissibilitat a què fa referència l'apartat 2 de l'article 27.

28.2 En el cas que es constatin mancances greus o manca de documentació, s'ha de requerir a la persona interessada per tal que, en el termini de 10 dies hàbils, esmeni els defectes o man-

cances amb indicació que, si no ho fa, se la considera desistida de la seva petició.

28.3 Les institucions i entitats receptores han de donar trasllat de la sol·licitud al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en un termini no superior a 5 dies hàbils, amb la proposta, si escau, de la designació de la persona mediadora escollida per les parts.

28.4 El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, un cop rebuda la sol·licitud, designa la persona mediadora que hagin escollit les parts i, quan no se'n tingui, la que correspongui en funció de l'àmbit de mediació, l'especialització i el partit judicial de les persones sol·licitants, segons l'ordre de torn que correspongui.

Article 29. Derivacions judicials

29.1 L'autoritat judicial, en qualsevol fase del procediment, pot derivar les parts implicades en el procés al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, i indicar l'objecte de la mediació i les dades de les parts i dels seus representants legals.

29.2 El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya o, si escau, les entitats que hi col·laboren, han de contactar amb les parts per posar a la seva disposició una sessió informativa en els termes, contingut i abast a què fa referència l'article 26.

29.3 Quan la sessió informativa la duen a terme les entitats que col·laboren amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, aquestes han de comunicar-li el resultat, i expressar si les parts no han comparegut i, si ho han fet, si accepten o rebutgen la mediació.

29.4 Si les parts no assisteixen a la sessió informativa o rebutgen participar en la mediació, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ha de notificar a l'autoritat judicial, en el termini de 5 dies hàbils, que no ha estat possible iniciar un procediment de mediació. En el cas d'acceptació, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya també comunica a l'autoritat judicial la data d'inici fixada per a la mediació i la persona designada per dur-la a terme.

29.5 Un cop acceptada la mediació, el procediment de designació de la persona mediadora, i el desenvolupament del procediment de mediació es regeix per l'establert en aquest Reglament.

29.6 En el termini de 5 dies hàbils comptadors des de la finalització del procediment de mediació, la persona mediadora ha de notificar a l'autoritat judicial l'acabament de la mediació i si s'han adoptat o no acords. En cap cas li ha de lliurar l'acta final de la mediació.

29.7 Les parts poden demanar de mutu acord la suspensió del procés judicial mentre dura la mediació. La comunicació a l'autoritat judicial del desistiment de qualsevol de les parts o de l'acord obtingut en la mediació dóna lloc a l'aixecament de la suspensió.

Article 30. Procediment general de designació de la persona mediadora

30.1 Les parts poden designar, de comú acord, la persona mediadora d'entre les inscrites en el Registre general corresponent del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Si no és possible, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ha de designar la que correspongui per torn en funció del partit judicial i del Registre general, i garantir el dret de les parts a comunicar-se amb la persona mediadora en qualsevol de les llengües oficials de Catalunya, d'acord amb la legislació vigent. En la designació s'ha d'especificar l'objecte de la mediació.

30.2 Quan les circumstàncies ho aconsellin, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya pot designar directament, de forma motivada, una determinada persona mediadora.

30.3 La persona mediadora que, havent estat designada, no pot ser localitzada a través del mitjans de contacte habituals en un termini de 2 dies hàbils, perd la mediació assignada així com l'ordre del torn. Si hi ha causa justificada, manté el torn de designacions.

30.4 En el termini de 24 hores, comptadores d'ençà que es comunica la designació, la persona mediadora ha de manifestar expressament si accepta o declina l'encàrrec. La declinació exclusivament es pot fonamentar en motius professionals, en els constitutius de causa d'abstenció, o en motius personals degudament justificats.

30.5 Un cop acceptada la designació, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ho comunica a les parts i, si escau, a l'autoritat judicial en el termini de 5 dies hàbils, i la persona mediadora contacta amb les parts en el termini màxim de 5 dies hàbils per tal d'acordar el dia i l'hora de la primera sessió.

Article 31. Abstenció i recusació de la persona mediadora

31.1 Les persones mediadores en què concorri alguna de les causes previstes en l'apartat següent d'aquest article s'han d'abstenir d'intervenir-hi i ho han de comunicar immediatament a les parts i al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que ha de resoldre al respecte en el termini de 3 dies hàbils i procedir, si escau, a efectuar una nova designació, i tenir present en tot cas les manifestacions de les parts al respecte.

31.2 Són motius d'abstenció els següents:

- a) Tenir interès personal en l'assumpte que ha de ser objecte del procediment de mediació.
- b) Tenir amistat íntima o enemistat manifesta amb alguna de les parts en conflicte.
- c) Tenir parentiu per consanguinitat fins el quart grau o afinitat fins el segon amb alguna de les parts.
- d) Haver intervingut professionalment en defensa dels interessos d'una de les parts en contra de l'altra.

31.3 La causa d'abstenció recollida a la lletra d) de l'apartat 2 no produeix efectes en el supòsit que les parts admetin explícitament i per escrit aquesta persona mediadora.

31.4 La no abstenció en els casos en què procedeixi dóna lloc a responsabilitat.

31.5 Les parts, en qualsevol moment del procediment, poden promoure la recusació de la persona que ha estat designada per mediar en el conflicte, per les causes previstes en l'apartat 2, anteriors o posteriors a la seva designació, d'acord amb el procediment establert en la legislació de procediment administratiu. La concurrència de causa de recusació comporta una nova designació per part del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

CAPÍTOL VI. Desenvolupament del procediment de mediació

Article 32. Participació en el procediment de mediació

32.1 La persona mediadora i les parts han d'assistir personalment a les sessions de mediació familiar, llevat que existeixi algun tipus d'impossibilitat fàctica o jurídica. En aquests supòsits, la

persona mediadora es pot valer de mitjans tècnics que assegurin la comunicació lliure, voluntària i plenament participativa.

32.2 En la mediació civil, en conflictes entre una pluralitat de persones, les parts poden designar portaveus, amb reconeixement de capacitat negociadora, que representin els interessos de cada col·lectiu implicat en la mediació.

32.3 Tant la persona mediadora com les parts poden demanar assessorament de persones expertes, quan es requereixin coneixements específics en el transcurs d'una mediació. Les persones expertes només podran assistir a les sessions de mediació amb el consentiment de les parts, i han d'ajustar la seva intervenció als principis de la mediació.

Article 33. Convocatòria de les parts a la reunió inicial

33.1 En el termini màxim de 5 dies hàbils des de l'acceptació de la designació, la persona mediadora ha de convocar a les parts a una primera reunió, que s'ha de celebrar en un termini màxim de 10 dies hàbils, llevat que una causa justificada ho impedeixi.

33.2 Si durant el termini a què fa referència l'apartat precedent no ha estat possible localitzar les parts, la persona mediadora ho ha de notificar, en el termini de 5 dies hàbils, al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, per tal que procedeixi a l'arxiu de l'expedient.

33.3 Si alguna de les parts o totes no compareixen a la primera reunió, però justifiquen la no assistència en els 10 dies hàbils següents a la data en què s'havia de dur a terme, la persona mediadora les ha de convocar novament. La inassistència injustificada de les parts a la segona reunió equival a la renúncia a sotmetre's a un procediment de mediació i comporta l'arxiu de l'expedient. A aquest efecte, la persona mediadora ha de notificar aquesta circumstància al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en el termini de 5 dies hàbils, a comptar des de la data de la incompareixença.

Article 34. Nombre i durada de les sessions i del procediment de mediació

34.1 S'estableix un màxim de 6 sessions en les mediacions en què participin fins a 4 parts, si bé el Centre de Mediació de Dret

Privat de Catalunya, amb caràcter excepcional, pot autoritzar, a petició conjunta de les parts i de la persona mediadora, l'increment del nombre de sessions quan la complexitat i naturalesa de l'assumpte i, si escau, el nombre de parts ho aconsellin.

34.2 En atenció a les circumstàncies concretes del cas i a la voluntat dels participants, la persona mediadora pot realitzar sessions individuals o conjuntes amb totes o algunes de les persones o parts implicades, però en tot cas alguna de les sessions ha de ser conjunta amb totes les parts implicades.

34.3 La persona mediadora i les parts han d'estendre un full de signatures formalitzat de la realització de cada sessió, amb expressió de la data i durada, que les parts assistents han de signar i la persona mediadora ha de lliurar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, conjuntament amb l'acta final.

34.4 Cada sessió té una durada màxima de 90 minuts, llevat dels procediments especials en què la persona mediadora, d'acord amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, i amb la conformitat de les parts, determini de forma motivada una durada diferent en funció de les circumstàncies del cas i de la naturalesa i complexitat del conflicte.

34.5 El procediment de mediació no pot tenir una durada superior als 60 dies hàbils, comptadors des de la reunió inicial si bé, a petició motivada de la persona mediadora i de les parts, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya el pot prorrogar fins a un màxim de 30 dies hàbils més en consideració a la complexitat del conflicte o al nombre de persones implicades. Exhaurit aquest termini, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, un cop informades les parts, procedirà al tancament de l'expedient a tots els efectes, llevat de causa justificada.

Article 35. Reunió inicial

35.1 En la reunió inicial la persona mediadora ha d'informar les parts del procediment, els principis i l'abast de la mediació i, en especial, sobre el dret que les empara per donar per acabada la mediació en qualsevol moment. Igualment ha d'informar sobre les tarifes establertes per a les mediacions gestionades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, si una o més parts no disposen del dret de justícia gratuïta. També les ha d'informar de

la conveniència de rebre assessorament jurídic durant la mediació o d'un altre tipus d'assessorament, si la persona mediadora ho considera apropiat en funció de les circumstàncies del cas i de la necessitat, si s'escau, de la intervenció d'un advocat o advocada per tal de redactar el conveni o el document jurídic escaient.

35.2 En el decurs d'aquesta reunió, la persona mediadora i les parts han de d'acordar les qüestions que cal examinar i han de planificar el desenvolupament de les sessions que es preveu que poden ser necessàries.

35.3 La persona mediadora ha d'estendre una acta de la reunió inicial, en tants exemplars com parts subjectes al procediment, mitjançant imprès normalitzat, en la qual ha de fer constar la data, la voluntarietat de la participació de les parts, la seva acceptació de les condicions i les tarifes, així com la submissió al deure de confidencialitat. Així mateix, s'ha d'establir l'objecte i l'abast de la mediació i una previsió del nombre de sessions. L'acta ha de ser signada per la persona mediadora i per les parts intervinents, de la qual reben un exemplar.

35.4 La persona mediadora ha de fer arribar, en un termini 5 dies hàbils, comptadors d'ençà de la celebració de la reunió inicial, còpia d'aquesta acta al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i, si escau, al col·legi professional al qual pertany, per tal que tinguin constància de l'inici efectiu de la mediació.

Article 36. Sessió final

36.1 De la sessió final s'ha d'estendre una acta, en tants exemplars com parts subjectes al procediment, mitjançant imprès normalitzat, amb l'exclusiva expressió dels acords adoptats. En cap cas pot contenir referències a fets, manifestacions o escrits sorgits durant el procediment. Si és impossible arribar a cap acord, s'ha d'estendre una acta en què tan sols s'ha de fer constar aquest fet.

36.2 La persona mediadora i les parts signen l'acta de la qual reben un exemplar i fan arribar un altre exemplar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en el termini de 5 dies hàbils, per tal que pugui donar la mediació per acabada i arxivar l'expedient.

36.3 La persona mediadora ha d'informar les parts de la conveniència de facilitar als seus advocats l'acta final amb els acords a què han arribat.

36.4 Un cop finalitzada la mediació, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya facilita a les parts un qüestionari per valorar el grau de satisfacció del servei prestat.

Article 37. Finalització anticipada de la mediació

37.1 Les parts voluntàriament poden desistir de la mediació en qualsevol moment.

37.2 Igualment, la persona mediadora pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment, per qualsevol causa prèvia o sobrevinguda que faci incompatible la continuació del procediment amb les prescripcions de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat; en el cas que apreciï manca de col·laboració de les parts o quan consideri que el procediment esdevé inútil per a la finalitat perseguida, ateses les qüestions sotmeses a mediació.

En aquest cas ho ha de notificar, en el termini de 5 dies hàbils, al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i a les parts, i fer constar la causa, així com a l'autoritat judicial, si la mediació prové d'una derivació judicial.

37.3 Quan concorre el supòsit a què fa referència l'apartat anterior, excepcionalment, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya pot proposar el nomenament d'una nova persona mediadora atenent a les circumstàncies del cas i a la voluntat manifestada per les parts.

Article 38. Els acords de mediació i els seus efectes

38.1 L'eficàcia i executabilitat dels acords de mediació queda condicionada a la disponibilitat de les matèries objecte de la mediació, a la formalització jurídica dels acords i a allò que prevegi la legislació vigent.

38.2 Els advocats de les parts poden traslladar l'acord assolit mitjançant la mediació al conveni regulador o al document o protocol corresponent, per tal que s'incorpori al procés judicial en curs o per tal que s'iniciï, perquè sigui ratificat i, si escau, aprovat.

38.3 En les mediacions derivades judicialment, amb procés judicial en tràmit, els acords tenen el valor i l'eficàcia que prevegi la legislació processal.

CAPÍTOL VII. Retribució de les persones mediadores i benefici de gratuïtat

Article 39. Retribució de les persones mediadores

39.1 Les persones mediadores són retribuïdes per les parts, d'acord amb les tarifes que fixa el Departament competent en matèria de dret civil. Quan una de les parts tingui reconegut el dret de justícia gratuïta, a què fa referència l'article següent, correspon a l'altra part abonar a la persona mediadora la meitat de la dita tarifa, o la part proporcional corresponent en funció del nombre de parts implicades.

39.2 Correspon al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, mitjançant les entitats que hi col·laboren, retribuir les persones mediadores la totalitat o la part proporcional de la tarifa, segons correspongui, en el cas que s'hagi reconegut el dret de justícia gratuïta.

39.3 Si escau, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya pot retribuir directament les persones mediadores incloses en la disposició addicional tercera de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.

39.4 Excepcionalment, si ateses les circumstàncies del cas, degudament justificades, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya considera necessari el desplaçament de la persona mediadora al lloc en què s'hagi de dur a terme la mediació, es pot determinar el pagament de les despeses de desplaçament en funció del quilometratge o de l'import acreditat del transport d'acord amb la normativa d'indemnitzacions per raó del servei.

Article 40. Gratuïtat de la mediació

40.1 Poden gaudir del benefici de gratuïtat les persones que reuneixin les condicions materials que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta.

40.2 Les persones que sol·liciten el benefici de gratuïtat han d'omplir el model normalitzat que se'ls facilita, adjuntant la documentació exigida. La petició es presenta a les dependències habilitades pel col·legi d'advocats corresponent al partit judicial, el qual, un cop analitzada la sol·licitud i els documents justifica-

tius que acrediten que la persona interessada es troba inclosa en l'àmbit de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, ho trasllada a la comissió d'assistència jurídica gratuïta corresponent per a la seva resolució.

40.3 L'òrgan competent per efectuar el reconeixement del benefici de gratuïtat és la comissió d'assistència jurídica gratuïta de la demarcació territorial que correspongui.

40.4 La gratuïtat de la mediació també pot venir donada per acollir-se a un dels programes del departament competent en matèria de dret civil en què la mediació es faci de manera gratuïta per als usuaris, ja sigui a iniciativa del mateix departament o en col·laboració amb d'altres organismes públics o privats.

40.5 La gratuïtat està en tot cas garantida en els mediacions dutes a terme pels serveis de mediació ciutadana.

CAPÍTOL VIII. Queixes i denúncies i règim sancionador

Article 41. De les queixes i denúncies

41.1 Els usuaris del servei de mediació poden formular queixes i/o denúncies sobre el funcionament del servei de mediació davant del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

41.2 Un cop rebuda la queixa o denúncia, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, si escau, la trameta al col·legi professional o a l'administració pública de l'àmbit de la mediació perquè iniciï les diligències informatives sobre els fets. Una vegada esbrinats els fets, el col·legi professional corresponent trameta el resultat al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya perquè pugui informar la part que ha formulat la queixa.

Article 42. Règim sancionador

El règim jurídic aplicable als procediments disciplinaris que s'incoïn per causa de les eventuais infraccions que resulten aplicables als procediments de mediació, es regeixen per allò que disposa el capítol V de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat. Igualment, són aplicables al procediment sancionador les previsions sobre la potestat sancionadora

de la legislació de règim jurídic i procediment administratiu, i de forma supletòria les contingudes en el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en allò que no s'oposi a la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat i a aquest Reglament.

Article 43. Procediment sancionador aplicable a les persones mediadores amb titulació no subjecta a col·legiació i que no prestin serveis de mediadors per a una administració pública

43.1 L'expedient s'inicia per denúncia de l'usuari del servei de mediació o d'ofici per part del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, bé per pròpia iniciativa si l'administració té coneixement directe del fet presumptament infractor, o com a conseqüència d'una ordre superior o a petició raonada d'altres òrgans o de les entitats que col·laboren amb el Centre.

43.2 Correspon al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya tramitar i instruir els expedients sancionadors, quan del seguiment de les actuacions corresponents se'n desprèn una conducta o uns fets que puguin ser constitutius d'infracció a l'empara de la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat. Correspon al director o a la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya acordar la incoació de l'expedient i nomenar-ne l'instructor o la instructora i el secretari o la secretària.

43.3 L'instructor o la instructora ha de practicar les diligències i proves adreçades a determinar els fets i responsabilitats susceptibles de sanció i, a la vista de les actuacions practicades, formula el plec de càrrecs.

43.4 No correspon formular plec de càrrecs i s'ha d'ordenar el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i les proves practicades en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat.

43.5 El plec de càrrecs s'ha de notificar a la persona presumptament infractora i, si fos el cas, a la persona denunciant per tal que en el termini de 10 dies hàbils formulin al·legacions i proposin les proves que considerin oportunes per a la defensa dels seus drets o interessos.

43.6 Transcorregut l'esmentat termini, l'instructor o la instructora ordena la pràctica de les proves i actuacions per determinar els fets i les responsabilitats susceptibles de sanció, i a la vista de les actuacions practicades ha d'elaborar la proposta de resolució.

43.7 La proposta de resolució s'ha de notificar a la persona interessada en el termini de 10 dies hàbils perquè pugui formular al·legacions. Transcorregut aquest termini, s'ha d'eleva la proposta de resolució al director o a la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que ha de dictar la resolució corresponent i notificar-la a la persona interessada.

CAPÍTOL IX. Comitè Assessor

Article 44. Funcions

El Comitè Assessor és un òrgan de caràcter col·legiat del Departament competent en matèria de dret civil, dependent del centre que té atribuïdes les funcions en matèria de mediació.

En concret, té les funcions següents:

- a) Proposar accions de divulgació de la mediació.
- b) Proposar mesures de millora en els procediments i tècnica de la mediació.
- c) Informar sobre els codis deontològics i protocols de bones pràctiques dels diferents àmbits de la mediació.
- d) Proposar i afavorir la realització d'estudis i avaluacions globals de la mediació.
- e) Qualsevol altra adreçada a afavorir la bona pràctica de la mediació i la seva consolidació a Catalunya.

Article 45. Composició

45.1 El Comitè Assessor està integrat per:

- a) La persona titular del centre directiu del departament competent en matèria de dret civil que en té atribuïda la competència, o la persona en qui delegui, que el presideix.
- b) El director o la directora del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

c) Una persona representant de cadascun dels col·legis professionals de l'àmbit de la mediació. En el cas d'una pluralitat de col·legis professionals vinculats a una mateixa professió, estarà representat el col·legi professional amb un major nombre de col·legiats.

d) Una persona representant del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya, que estigui inscrita com a persona mediatora en el Registre general de persones mediadores del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

e) Una persona representant de les associacions professionals acreditades de conformitat amb l'article 3.

f) Una persona representant de cada una de les associacions més representatives dels ens locals, amb experiència en l'àmbit de la mediació.

g) Un màxim de quatre persones de reconegut prestigi en l'àmbit de la mediació.

h) Una persona adscrita al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que actua com a secretària.

45.2 El Comitè Assessor es reuneix de forma ordinària un cop l'any, i de forma extraordinària a convocatòria de la persona que el presideix quan es produeixin determinades circumstàncies rellevants que facin necessari o aconsellable convocar una reunió extraordinària.

45.3 Per ordre del departament competent en matèria de dret civil es nomena els membres del Comitè Assessor, a proposta del centre directiu que té atribuïdes les funcions en matèria de mediació.

45.4 La durada del mandat és de 2 anys, renovables per un mandat d'igual període.

45.5 Dins del Comitè Assessor es poden crear comissions d'assessorament per portar a terme les funcions que el mateix Comitè acordi encomanar-li.

45.6 En la composició del Comitè Assessor s'ha de procurar la representació equilibrada de dones i homes.

45.7 En tot allò no previst en aquest Reglament, és d'aplicació a l'organització, funcionament i règim jurídic del Comitè Assessor allò que disposa la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Llei 29/2002, de 30 de desembre, primera llei del Codi civil de Catalunya

(DOGC núm. 3798, de 13.1.2003. Text consolidat)

TÍTOL II. La prescripció i la caducitat

CAPÍTOL I. La prescripció

[...]

Secció tercera. Suspensió de la prescripció

[...]

Article 121-18. Suspensió per raó de la mediació

1. La sol·licitud d'inici de la mediació, feta de conformitat amb la llei que la regula, suspèn la prescripció de les pretensions des de la data en què consti la recepció de la dita sol·licitud pel mediador o el dipòsit d'aquesta davant la institució de mediació.

2. Si en el termini de quinze dies naturals, a comptar de la recepció o el dipòsit de la sol·licitud, no se signa l'acta de la sessió constitutiva del procediment de mediació, es reprèn el còmput del termini de prescripció.

3. La suspensió es prolonga fins a la data de la signatura de l'acord de mediació o, subsidiàriament, la signatura de l'acta final, o fins que acaba la mediació per alguna de les causes que estableix la llei que la regula.

Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família

(DOGC núm. 5686, de 5.8.2010. Text consolidat)

TÍTOL II. Les institucions de protecció de la persona

[...]

CAPÍTOL II. La tutela

[...]

Secció tercera. Delació judicial

Article 222-10. Ordre de la delació

1. La designació correspon a l'autoritat judicial si no hi ha cap persona designada per un acte de delació voluntària, si no escau el seu nomenament o si s'excusa o cessa per qualsevol causa.

2. En el cas a què fa referència l'apartat 1, l'autoritat judicial prefereix per a la tutela:

a) El cònjuge o el convivent en parella estable de la persona amb la capacitat modificada judicialment, si hi ha convivència.

b) Els descendents majors d'edat de la persona amb la capacitat modificada judicialment.

c) Els ascendents del menor o la persona amb la capacitat modificada judicialment, llevat que es prorrogui o rehabiliti la potestat parental.

d) En cas de mort del progenitor del menor o la persona amb la capacitat modificada judicialment, el cònjuge o el convivent en parella estable d'aquell, si conviu amb la persona que s'ha de posar en tutela.

e) Els germans del menor o de la persona amb la capacitat modificada judicialment.

3. No obstant el que estableix l'apartat 2, si ho estima més convenient per als interessos de la persona menor o la persona amb la capacitat modificada judicialment, l'autoritat judicial, per mitjà d'una resolució motivada, pot alterar l'ordre establert o elegir la persona que ha actuat com a assistent o com a guardadora de fet, les que es presentin voluntàriament per a assumir els càrrecs indicats o una altra persona.

4. Si hi ha diverses persones que volen assumir la tutela, l'autoritat judicial, amb la finalitat que assoleixin un acord, les pot derivar a una sessió prèvia sobre mediació de caràcter obligatori per tal que coneguin el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. Si així ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, la sessió prèvia pot continuar, en el mateix moment o en un de posterior, amb una exploració del conflicte que les afecta. Les parts poden participar en la sessió prèvia assistides per llurs advocats. Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si així ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte pels principis de la mediació i per la igualtat entre les parts.

5. Si no hi ha persones de l'entorn familiar o comunitari que vulguin assumir la tutela, l'autoritat judicial ha de designar persones jurídiques, públiques o privades, sense ànim de lucre, que la puguin assumir satisfactòriament.

[...]

TÍTOL III. La família

[...]

CAPÍTOL III. Els efectes de la nul·litat del matrimoni, del divorci i de la separació judicial

Secció primera. Disposicions generals

[...]

Article 233-2. Mesures definitives

1. Si els cònjuges arriben a un acord sobre les mesures reguladores de la separació o el divorci o sobre les conseqüències de la nul·litat del matrimoni, han de formular un conveni amb el contingut que escaigui de conformitat amb els apartats 4, 5, 6 i 7.

2. Si els cònjuges tenen fills menors no emancipats o amb la capacitat modificada judicialment que depenguin d'ells, han de presentar el conveni a l'autoritat judicial perquè sigui aprovat. També ho han de fer, en tot cas, si es tracta d'un conveni regulador de les conseqüències de la nul·litat del matrimoni.

3. Si els cònjuges no es troben en els supòsits de l'apartat 2, poden formular el contingut del conveni davant d'un lletrat de l'Administració de justícia o en una escriptura pública davant de notari. En aquests casos, cal que els cònjuges intervinguin personalment en l'atorgament, estiguin assistits per un lletrat en exercici i expressin la voluntat inequívoca de separar-se o divorciar-se.

4. Si els cònjuges tenen fills comuns que estan sota llur potestat, el conveni regulador ha de contenir:

a) Un pla de parentalitat, d'acord amb el que estableix l'article 233-9.

b) Els aliments que els han de prestar, tant respecte a les necessitats ordinàries com a les extraordinàries, indicant-ne la periodicitat, la modalitat de pagament, els criteris d'actualització i, si ho han previst, les garanties.

c) Si escau, el règim de relacions personals amb els avis i els germans que no convisquin en el mateix domicili.

5. A més del que estableix l'apartat 4, el conveni regulador també ha de contenir, si escau:

a) La prestació compensatòria que s'atribueix a un dels cònjuges, indicant-ne la modalitat de pagament i, si escau, la durada, els criteris d'actualització i les garanties.

b) L'atribució o distribució de l'ús de l'habitatge familiar amb el seu parament.

c) La compensació econòmica per raó de treball.

d) La liquidació del règim econòmic matrimonial i la divisió dels béns en comunitat ordinària indivisa.

6. A més del que estableixen els apartats 4 i 5, en el conveni regulador els cònjuges també poden acordar aliments per als fills

majors d'edat o emancipats que no tinguin recursos econòmics propis.

7. A més del que estableixen els apartats 4, 5 i 6, el conveni regulador pot incloure pactes de submissió a mediació i altres mecanismes alternatius de resolució de conflictes.

[...]

Article 233-6. Mediació

1. La submissió a la mediació és obligatòria abans de la presentació d'accions judicials si s'ha pactat expressament.

2. Els cònjuges, abans de presentar la demanda, en qualsevol fase del procés judicial i en qualsevol instància, poden sotmetre les discrepàncies a mediació amb vista a aconseguir un acord, excepte en els casos de violència familiar o masclista.

3. Una vegada iniciat el procés judicial, l'autoritat judicial, a iniciativa pròpia o a petició d'una de les parts o dels advocats o d'altres professionals, pot derivar les parts a una sessió prèvia sobre mediació, de caràcter obligatori, per tal que coneguin el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació, amb la finalitat que puguin assolir un acord. Si així ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, aquesta sessió pot continuar, en el mateix moment o en un de posterior, amb una exploració del conflicte que les afecta. Les parts poden decidir si opten o no pel procediment de mediació, i poden participar en la sessió prèvia i en la de mediació assistides per llurs advocats. Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si així ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte pels principis de la mediació i per la igualtat entre les parts.

4. La manca d'assistència no justificada a la sessió prèvia obligatòria sobre mediació no està sotmesa a confidencialitat i ha d'ésser comunicada a l'autoritat judicial.

5. Les parts poden demanar de comú acord la suspensió del procés judicial mentre dura la mediació. El procés judicial s'ha de reprendre quan fineixi el termini previst per a fer efectiva la mediació, quan ho sol·liciti qualsevol de les parts o quan s'asseleixi un acord en la mediació.

6. L'inici d'un procediment de mediació familiar està sotmès als principis de voluntarietat i confidencialitat. En cas de desisti-

ment del procediment de mediació, aquest no pot perjudicar els litigants que hi han participat. La comunicació a l'autoritat judicial del desistiment de qualsevol de les parts o de l'acord assolit en la mediació dona lloc a l'aixecament de la suspensió.

7. Els acords assolits en la mediació, una vegada incorporats en forma al procés judicial, s'han de sotmetre a l'aprovació judicial en els mateixos termes que l'article 233-3 estableix per al conveni regulador.

8. Els acords assolits en la mediació respecte al règim d'exercici de la responsabilitat parental es consideren adequats per als interessos del menor. La manca d'aprovació per l'autoritat judicial s'ha de fonamentar en criteris d'ordre públic i d'interès del menor.

Article 233-7. Modificació de mesures

1. Les mesures establertes per un procés matrimonial o per un conveni atorgat davant de notari o lletrat de l'Administració de justícia es poden modificar, mitjançant una resolució judicial posterior, si varien substancialment les circumstàncies concurrents en el moment de dictar-les. També es poden modificar, en tot cas, de comú acord entre els cònjuges dins de llurs facultats d'actuació.

2. El conveni regulador o la sentència poden preveure anticipadament les modificacions pertinents.

3. Si la part que sol·licita judicialment la modificació de les mesures establertes per alteració substancial de circumstàncies ha intentat arribar a un acord extrajudicial iniciant un procés de mediació, la resolució judicial que modifica les mesures pot retrotreure els efectes a la data d'inici del procés de mediació.

[...]

Secció segona. Cura dels fills

[...]

Article 233-9. Pla de parentalitat

1. El pla de parentalitat ha de concretar la manera en què ambdós progenitors exerceixen les responsabilitats parentals. S'hi han

de fer constar els compromisos que assumeixen respecte a la guarda, la cura i l'educació dels fills.

2. En les propostes de pla de parentalitat hi han de constar els aspectes següents:

a) El lloc o els llocs on viuran els fills habitualment. S'hi han d'incloure regles que permetin determinar a quin progenitor correspon la guarda en cada moment.

b) Les tasques de què s'ha de responsabilitzar cada progenitor amb relació a les activitats quotidianes dels fills.

c) La manera com s'han de fer els canvis en la guarda i, si escau, com s'han de repartir els costos que generin.

d) El règim de relació i de comunicació amb els fills durant els períodes en què un progenitor no els tingui amb ell.

e) El règim d'estades dels fills amb cadascun dels progenitors en períodes de vacances i en dates especialment assenyalades per als fills, per als progenitors o per a llur família.

f) El tipus d'educació i les activitats extraescolars, formatives i de lleure, si escau.

g) La manera de complir el deure de compartir tota la informació sobre l'educació, la salut i el benestar dels fills.

h) La manera de prendre les decisions relatives al canvi de domicili i a altres qüestions rellevants per als fills.

3. Les propostes de pla de parentalitat poden preveure la possibilitat de recórrer a la mediació familiar per a resoldre les diferències derivades de l'aplicació del pla, o la conveniència de modificar-ne el contingut per a adaptar-lo a les necessitats de les diferents etapes de la vida dels fills.

[...]

CAPÍTOL V. La filiació

[...]

***Secció tercera.* La filiació adoptiva**

[...]

Subsecció cinquena. Efectes específics de la filiació adoptiva

[...]

Article 235-49. Dret a la informació sobre el propi origen

1. L'adoptat té dret a ésser informat sobre el seu origen.
2. L'adoptat, a partir de l'assoliment de la majoria d'edat o de l'emancipació, pot exercir les accions que condueixin a esbrinar la identitat dels seus progenitors biològics, la qual cosa no afecta la filiació adoptiva.
3. Les administracions públiques han de facilitar a l'adoptat, si les demana, les dades que tinguin sobre la seva filiació biològica. Amb aquesta finalitat, s'ha d'iniciar un procediment confidencial de mediació, previ a la revelació, en el marc del qual tant l'adoptat com el seu pare i la seva mare biològics han d'ésser informats de les respectives circumstàncies familiars i socials i de l'actitud manifestada per l'altra part amb relació a la possible trobada.
4. L'adoptat pot sol·licitar, en interès de la seva salut, les dades biogenètiques dels seus progenitors. També ho poden fer els adoptants mentre l'adoptat és menor d'edat.
5. Els drets que reconeixen els apartats 2 i 3 s'han d'exercir sense detriment del deure de reserva de les actuacions.

[...]

CAPÍTOL VI. Potestat parental

[...]

Secció segona. L'exercici de la potestat parental

[...]

Article 236-13. Desacords

1. En cas de desacord ocasional en l'exercici de la potestat parental, l'autoritat judicial, a instància de qualsevol dels progenitors, ha d'atribuir la facultat de decidir a un d'ells.
2. Si els desacords són reiterats o es produeix qualsevol causa que dificulti greument l'exercici conjunt de la potestat parental,

l'autoritat judicial pot atribuir totalment o parcialment l'exercici de la potestat als progenitors separatament o distribuir-ne entre ells les funcions temporalment, per un període màxim de dos anys.

3. En els procediments que se substancien per raó de desacords en l'exercici de la potestat parental, els progenitors poden sotmetre les discrepàncies a mediació. Així mateix, l'autoritat judicial els pot derivar a una sessió prèvia de caràcter obligatori per tal que coneguin el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. Si així ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, aquesta sessió pot continuar, en el mateix moment o en un de posterior, amb una exploració del conflicte que les afecta. Les parts poden participar en la sessió prèvia i en la de mediació assistides per llurs advocats. Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si així ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte pels principis de la mediació i per la igualtat entre les parts.

[...]

DISPOSICIONS ADDICIONALS

[...]

Disposició addicional cinquena. Procediments relatius a la ruptura de la parella estable

1. Els procediments judicials relatius a la ruptura de la parella estable es tramiten, en allò no regulat expressament pel Codi civil, d'acord amb el que la Llei de l'Estat 1/2000 estableix en matèria de processos matrimonials. En aquests processos, les parts poden sotmetre les discrepàncies a mediació i l'autoritat judicial els pot remetre a una sessió informativa sobre mediació, d'acord amb el que estableix l'article 233-6 del Codi Civil.

2. Les reclamacions fonamentades en el que estableixen els articles 234-7 a 234-14 del Codi civil s'han d'acumular en un únic procés. En el mateix procés, qualsevol dels membres de la parella pot exercir l'acció de divisió de cosa comuna respecte als béns

que tinguin en comunitat ordinària indivisa. Si hi ha diversos béns en comunitat ordinària indivisa i un dels membres de la parella ho demana, l'autoritat judicial els pot considerar com una massa comuna a efectes de la formació de lots i de llur adjudicació.

[...]

Disposició addicional setena. Supervisió del règim de relacions personals per la xarxa de serveis socials o el punt de trobada familiar

1. D'acord amb la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, l'autoritat judicial pot confiar la supervisió del règim de relacions personals a la xarxa de serveis socials, si hi ha una situació de risc social o de perill, perquè es faci un seguiment de la situació familiar.

2. L'autoritat judicial, si disposa la intervenció d'un punt de trobada familiar d'acord amb el que estableix l'article 233-13 del Codi civil, ha de concretar la modalitat d'intervenció. La supervisió pot consistir en el control dels lliuraments i les recollides, en la vigilància de la relació dins del centre, en l'assistència per a facilitar la relació o en qualsevol altra modalitat d'intervenció que sigui adequada.

3. Els responsables del punt de trobada familiar han de presentar a l'autoritat judicial un informe de seguiment cada tres mesos o, sense esperar al finiment del termini, sempre que calgui. Han de proposar la modificació de la modalitat d'intervenció si aprecien que hi concorren circumstàncies que ho aconsellen i, així mateix, han de proposar al jutjat el cessament de la mesura si entenen que la relació que es pretén garantir pot ésser perjudicial per al menor.

4. En els casos en què no hi hagi cap risc de violència, abusos o maltractaments, quan la relació parental es consolidi, els responsables del punt de trobada familiar poden proposar a l'autoritat judicial la derivació del cas a una sessió informativa de mediació familiar.

5. El tribunal pot delegar al servei tècnic de suport judicial el seguiment de les mesures adoptades respecte al compliment del règim de relacions personals i a la seva supervisió.

Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques

(DOGC núm. 5123, de 2.5.2008. Text consolidat)

TÍTOL II. De les associacions

CAPÍTOL I. Naturalesa i constitució

[...]

Article 321-4. Estatuts

1. Els estatuts de les associacions han d'incloure, almenys, les dades següents:

- a) La denominació.
- b) El domicili.
- c) La durada, si no es constitueix per temps indefinit, i la data d'inici de les activitats, si no coincideix amb la d'atorgament de l'acta fundacional.
- d) Les finalitats i les activitats que es proposa dur a terme, indicant-ne l'àmbit territorial.
- e) Els tipus d'associats, si escau, i els requisits que s'han de complir per a adquirir la condició d'associat en cada cas, les causes de pèrdua d'aquesta condició i els procediments d'admissió i de baixa, incloent-hi, si s'ha previst, la baixa disciplinària.
- f) Els drets i els deures dels associats i el règim disciplinari.
- g) En les associacions en què col·laboren persones en règim de voluntariat, els mecanismes de participació d'aquestes.
- h) Les regles sobre la convocatòria i la constitució de l'assemblea general ordinària i de l'extraordinària.
- i) Les regles sobre l'organització i el funcionament de l'òrgan de govern que estableixin el règim de convocatòria i constitució,

la composició, la manera de designar-ne, destituir-ne i renovar-ne els membres, i la durada del mandat d'aquests.

j) El règim de deliberació i adopció d'acords dels òrgans col·legiats i el procediment d'aprovació de les actes.

k) El procediment de modificació dels estatuts.

l) El règim econòmic.

m) La previsió de la destinació dels béns sobrants, en cas de dissolució, d'acord amb el que estableix l'article 324-6.

2. Els estatuts poden establir que les controvèrsies que sorgeixin per raó del funcionament de l'associació se sotmetin a arbitratge o mediació.

Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals

(DOGC núm. 4640, de 24.5.2006. Text consolidat)

TÍTOL V. De les situacions de comunitat

[...]

CAPÍTOL III. Règim jurídic de la propietat horitzontal

Secció primera. Disposicions generals

[...]

Subsecció segona. Constitució de la comunitat

[...]

Article 553-11. Estatuts

1. Els estatuts regulen els aspectes referents al règim jurídic real de la comunitat i poden contenir regles sobre les qüestions següents:

- a) La destinació, l'ús i l'aprofitament dels elements privatius i dels elements comuns.
- b) Les limitacions d'ús i altres càrregues dels elements privatius.
- c) L'exercici dels drets i el compliment de les obligacions.
- d) L'aplicació de despeses i ingressos i la distribució de càrregues i beneficis.
- e) Els òrgans de govern complementaris dels que estableix aquest codi i llurs competències.
- f) La forma de gestió i administració.

2. Són vàlides les clàusules estatutàries següents, entre d'altres:

a) Les que permeten les operacions d'agrupació, agregació, segregació i divisió d'elements privatis i les de desvinculació d'annexos amb creació de noves entitats sense consentiment de la junta de propietaris. En aquest cas, les quotes de participació de les finques resultants es fixen per la suma o la distribució de les quotes dels elements privatis afectats.

b) Les que exoneren determinats propietaris d'elements privatis de l'obligació de satisfer les despeses de conservació d'elements comuns concrets, que poden incloure les del portal, l'escala, els ascensors, els jardins, les zones d'esbarjo i altres espais semblants.

c) Les que estableixen la utilització exclusiva i, si escau, el tancament d'una part del solar, o de les cobertes o de qualsevol altre element comú o part determinada d'aquest en favor d'algun element privatiu.

d) Les que permeten l'ús o el gaudi d'elements comuns per mitjà de la col·locació de cartells de publicitat.

e) Les que limiten les activitats que es poden acomplir en els elements privatis.

f) Les que preveuen la resolució dels conflictes per mitjà de l'arbitratge o la mediació per a qualsevol qüestió del règim de la propietat horitzontal.

3. Les normes dels estatuts que no siguin inscrites en el Registre de la Propietat no perjudiquen tercers de bona fe.

[...]

Subsecció tercera. Òrgans de la comunitat

[...]

Article 553-25. Règim general d'adopció d'acords

1. Només es poden adoptar acords sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia.

2. S'adopten per majoria simple dels propietaris que han participat en cada votació, que ha de representar, alhora, la majoria simple del total de llurs quotes de participació, els acords que fan referència a:

a) L'execució d'obres o l'establiment de serveis que tenen la finalitat de suprimir barreres arquitectòniques o la instal·lació d'ascensors, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts o encara que les obres o els serveis afectin l'estructura o la configuració exterior.

b) Les innovacions exigibles per a l'habitabilitat, l'accessibilitat o la seguretat de l'immoble, segons llur naturalesa i característiques, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts o afectin l'estructura o la configuració exterior.

c) L'execució de les obres necessàries per a instal·lar infraestructures comunes o equips amb la finalitat de millorar l'eficiència energètica o hídrica dels immobles i la mobilitat dels usuaris, per a connectar serveis de telecomunicacions de banda ampla o per a individualitzar el mesurament dels consums d'aigua, gas o electricitat, o per a la instal·lació general de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts.

d) Les normes del reglament de règim interior.

e) L'acord de sotmetre a mediació qualsevol qüestió pròpia del règim de la propietat horitzontal.

f) Els acords que no tinguin fixada una majoria diferent per a adoptar-los.

3. Per al càlcul de les majories es computen els vots i les quotes dels propietaris que han participat en la votació de cadascun dels punts de l'ordre del dia, sia de manera presencial, sia per representació o per delegació del vot. En els casos que un element privatiu pertanyi a diversos propietaris, aquests tenen conjuntament un únic vot indivisible per raó de la propietat del dit element privatiu. L'adopció de l'acord per majoria simple requereix que els vots i quotes a favor superin els vots i quotes en contra.

4. Els acords que modifiquin la quota de participació, els que privin qualsevol propietari de les facultats d'ús i gaudi d'elements comuns i els que determinin l'extinció del règim de la propietat horitzontal simple o complexa requereixen el consentiment exprés dels propietaris afectats.

5. Els propietaris o els titulars d'un dret possessori sobre l'element privatiu, en el cas que ells mateixos o les persones amb qui hi conviuen o treballen pateixin alguna discapacitat o siguin ma-

jors de setanta anys, si no aconseguen que s'adoptin els acords a què fan referència les lletres a i b de l'apartat 2, poden demanar a l'autoritat judicial que obligui la comunitat a suprimir les barres arquitectòniques o a fer les innovacions exigibles, sempre que siguin raonables i proporcionades, per a assolir l'accessibilitat i la transitabilitat de l'immoble en atenció a la discapacitat que les motiva.

6. Als efectes únicament de la legitimació per a la impugnació dels acords i l'exoneració del pagament de despeses per a noves instal·lacions o serveis comuns, els propietaris que no han participat en la votació es poden oposar a l'acord per mitjà d'un escrit enviat a la secretaria, per qualsevol mitjà fefaent, en el termini d'un mes d'ençà que els ha estat notificat. Si una vegada passat el mes no han tramès l'escrit d'oposició, es considera que s'adhereixen a l'acord.

ISBN 978-84-18601-36-1

9 788418 601361